

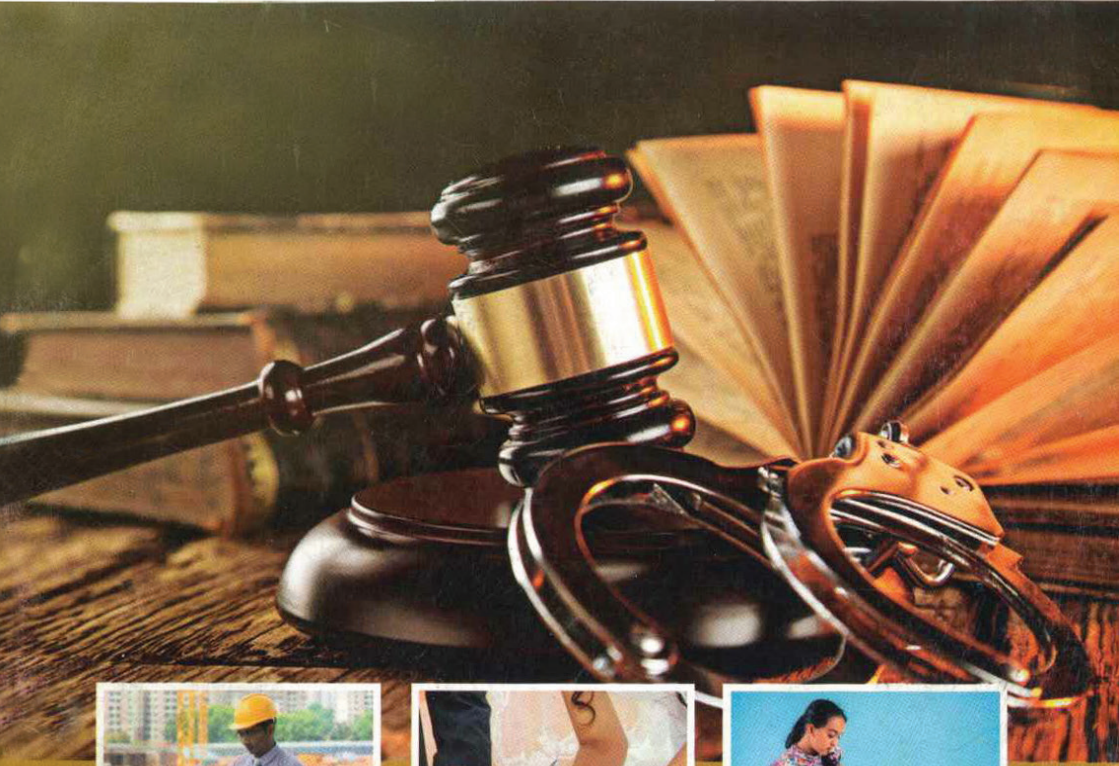

ශ්‍රී ලංකා නීති ආධාර කොමිෂන් සභාව
இலங்கை சட்ட உதவி ஆணைக்குழு
Legal Aid Commission of Sri Lanka

சட்டம் மற்றும் நீங்கள்

கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

USAID நிறுவனத்தின் CORE Justice நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் உதவியினால் உருவாக்கப்பட்டது

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

பொறுப்புத் துறப்பு

“இவ்வெளியீடு சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான அமெரிக்க முகவர் அமைப்பின் (USAID) ஊடாக அமெரிக்க மக்கள் வழங்கிய ஆதரவின் மூலம் சாத்தியமான விடயமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வறிக்கையின் உள்ளடக்கங்கள் USAID அமைப்பின் அல்லது ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் நோக்குகளை பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை”.

Ministry of Justice

சட்டம் மற்றும் நீங்கள்

கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

இலங்கை சட்ட உதவி ஆணைக்குழு

தவிசாளரின் செய்தி

சட்ட உதவி ஆணைக்குழு 1978 ஆம் ஆண்டின் 27 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் ஊடாக உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பாகும். நியதிச் சட்ட அமைப்பான சட்ட உதவி ஆணைக்குழு தகுதிவாய்ந்த சட்டத்தரணிகளின் அணி ஒன்றின் ஊடாக சலுகைகளைற்ற சமுதாயத்துக்கு இலவச சட்ட ஆலோசனைகளை வழங்குகின்றது. எமது ஆணைக்குழுவினால் மனித உரிமைகள், சிறுவர்களின் உரிமைகள், பெண்களின் உரிமைகள், முதியோர் உரிமைகள், குடும்பச் சட்டம், தொழிலாளர் சட்டம் உள்ளடங்கலாக பல விடயங்களில் சட்ட உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றது. எம்மால் முடிந்தளவு அதிகமான குடியியல் சட்ட விவகாரங்களில் நிவரணம் எமது உதவிப் பரப்பினை அதிகரிக்கும் நோக்கில் நாம் விழிப்புணர்வுடன் மற்றும் வழிகாட்டல் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றோம்.

உரிமை மீறல்கள் தொடர்பில் அதிக எண்ணிக்கையான நிறுவனங்கள் ஈடுபாடுகளைக் கொண்டுள்ள போதும் இலக்கை அரசாங்கத்தின் நியதிச் சட்ட அமைப்பொன்றாக சட்ட உதவி ஆணைக்குழு மாத்திரமே சட்ட நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கும் அதிகாரம் மிக்க சட்ட வலு மிக்க அமைப்பாகத் திகழ்கின்றது.

சட்ட உதவி ஆணைக்குழு மக்களின் வருமானம், சமூக நிலை, இனம், தேசியம், மதம், பால்நிலை அல்லது வயது போன்ற விடயங்களைக் கருத்திற்கொள்ளாமல் மக்களுக்கு சட்ட ஆலோசனைகளை வழங்குகின்றது. நாடளாவிய ரீதியில் சட்ட உதவிக்கு உரித்தான புறக்கணிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான தனி நபர்கள் நீதிக்கான சமமான அணுகலைப் பெற்றுக்கொள்ள உதவியமை தொடர்பில் நாம் பெருமை கொண்டவர்களாக உள்ளோம்.

சமூகங்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் தனிநபர்கள் போன்றோர் சட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும், தமது உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் தொடர்பில் அறிந்தவர்களாக இருப்பதற்கும் அத்துடன் சட்ட உதவி ஆணைக்குழுவின் கடப்பாடு கொண்ட சட்டத்தரணிகளின் ஊடாக அவர்கள் உதவிகளைப் பெற முடியும் என்பதை அறிவதற்கும் இக்கைநூல்களின் வரிசை உதவுவதோடு அவை சமூகங்களை மேலும் வலுப்படுத்தும் என நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

ரொஹான் சஹபங்கு

- ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி
தவிசாளர், சட்ட உதவி ஆணைக்குழு

இலங்கை

சட்ட உதவி ஆணைக்குழு

1978 ஆம் ஆண்டின் 27 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் மூலம் சட்ட உதவி ஆணைக்குழு (LAC) உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வமைப்பு சமூக நிலை, தமது பால்நிலையின் தன்மை, சாதி, வயது அல்லது ஏனைய வரன்முறை காரணமாக நீதிக்கான அணுகல் தடைப்பட்டதாக அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகக் காணப்படும் பாதிப்பிற்கும் ஏதுநிலை மிக்க மற்றும் தேவைகள் கொண்ட சமூகங்கள் அத்துடன் தனி நபர்களுக்கு சட்ட உதவி வழங்குவதற்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

சட்ட உதவி ஆணைக்குழுவானது அதன் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் பேண்தகு நிலை காரணமாக ஏனைய சட்ட உதவி வழங்கும் நிறுவனங்கள் மத்தியில் முதன்மையான நிறுவனமாகக் கருதப்படுகின்றது.

இலங்கையின் 9 மாகாணங்களிலும் தனது 84 நிலையங்கள் ஊடாக நிலைத்து நிற்கும் சட்ட உதவி ஆணைக்குழு அனைவருக்கும் எவ்வித முற்கற்பிதங்களும் இன்றி கல்வி வழங்குதல், விழிப்புணர்வு உருவாக்கம் மற்றும் சட்ட உதவி வழங்குதல் போன்ற சேவைகளை வழங்கி வருகின்றது. இவ்வாணைக்குழுவில் 120 நிரந்தர சட்ட உத்தியோகத்தர்கள் உள்ளதுடன் பிராந்திய நீதிமன்றங்களில் இருந்து பணிபுரியும் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சட்டத் தரணிகளின் உதவியுடன் ஆணைக்குழு இயங்கி வருகின்றது.

உரித்துடைய அனைத்து இலங்கையர்களும் நீதிக்கான சம அணுகலைப் பெறக் கூடிய சமூகம் ஒன்றை உருவாக்குவதே ஆணைக்குழுவின் தொலை நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

இந்நோக்கத்தை எட்டும் இலட்சியத்துடன் சட்ட உதவி ஆணைக்குழு பல கருத்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றது. ஆணைக்குழுவின் சட்டம் நாட்டிலுள்ள “உரித்துடைய நபர்கள்” அனைவருக்கும் சட்ட உதவி ஆணைக்குழு சட்ட உதவி வழங்க வேண்டும் என்று பணித்துள்ளது.

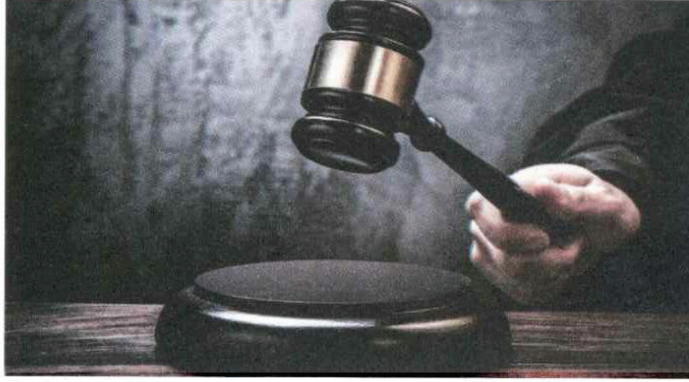
எமது தொலைநோக்கு

நீதிக்கான சம அணுகல்

அனைத்து உரித்துடைய இலங்கையர்களும் அவர்களின் பொருளாதார அல்லது சமூக நிலை, பால்நிலை, சாதி, சமய நம்பிக்கை, அல்லது தேசியம் அல்லது மாற்றுத்திறன் போன்ற விடயங்கள் கருத்திற் கொள்ளப்படாமல் நீதிக்கான சம அணுகலைப் பெறும் சமூகம் ஒன்றை உருவாக்குதல்.

உள்ளடக்கம்

	பக்க இல
தொழில் நியாயசபை பற்றி சில அறிவைப் பெறலாம்	01
இலங்கையின் அரசியலைமைப்பு வரலாறு	07
ஒரு நபரின் மரணத்திற்கு பிறகு எடுக்கப்பட வேண்டிய சட்ட நடைமுறை	13
சிறுவர் மற்றும் கல்விச் சட்டம்	18
வெற்றும் வறிதுமான திருமணம்	25

தொழில் நியாயசபை பற்றி சீல அறிவைப் பெறலாம்

சட்ட அதிகாரி ஜீவா ரணசிங்க, LLB

காலம் தொடங்கி இன்று வரை உலகில் மனிதர்கள் இருப்பது அவர்களின் சொந்த கட்டுப்பாட்டு முறைகளை சார்ந்தே இருந்தது. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முந்திய மனிதன் கற்காலத்தின் போது தொல்லின்ப பழங்குடி மக்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த போது அடிமைகளின் காலத்தில் அடிமைகளின் ஆதிக்கம் சிறிது. சமுதாய வளர்ச்சி அடைந்திருந்த காலத்தில் எஜமானர்கள் தங்கள் அடிமைகளின் மீது அதிக கட்டுப்பாட்டை கொண்டிருந்தனர். ஆதன் மூலம் உணவு நேரம், உடைகள், தூங்கும் நேரங்கள், தூங்கும் காலம் மற்றும் தனது அடிமைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேலை ஆகியவற்றை மாஸ்டர் முடிவு செய்தார். சுருக்கமாகச் சொன்னால் அடிமை வாழ முடியுமா இல்லையா என்பதை எஜமான் தான் முடிவு செய்தார்.

இக்காரணிகள் விவசாய காலத்தில் மாற்றப்பட்டன. நில உடைமையாளர்கள் தங்கள் விவசாய நிலங்களில் வேலை செய்த பரம்பரை அடிமைகளுக்கு சிறு படிகள் வழங்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பிந்திய காலத்தில் நில உடைமையாளர்கள் தங்கள் நிலங்களின் உரிமையை ஓரளவுக்கு பரம்பரை அடிமைகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

18ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நிகழ்ந்த உலகப் பொருளாதாரத்தின் திருப்புமுனையாக கருதப்படும் தொழிற்புரட்சி பல மாற்றங்களை கொண்டு சென்றது. பல்வேறு இயந்திரங்களை வைத்திருந்த பணக்கார தொழிலதிபர்கள் இருந்த போது தொழிலாளர்கள் அதிகமாக உழைத்தனர். இது உலகம் முழுவதும் செல்வம் இல்லாத ஒரு வர்க்கத்தை உருவாக்கியது. செல்வம் படைத்த வர்த்தகர்கள் தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தும் மற்றும் அவர்களது முயற்சிகளை கருத்தில் கொள்ளாமல் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கும், பணக்காரர்-களுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டது. தொழிலாளர்கள் காலம் முழுவதும் நெருக்கடியான நிலையில் இருந்தனர். ஆனால் தொழிலாளர் வர்க்கமும் தொழிலாளர் இயக்கமும் தோன்றியவுடன் எஜமானர்களும் செல்வந்தவர்களும் தமது தொழிலாளர்களை நிர்வகிப்பதில் கவனமாகவும், விழிப்புணர்வுடனும் இருக்க வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு தான் தொழிலாளர்கள் சார்பாக சட்டங்கள் உருவாக ஆரம்பித்தது.

முதலாளிகளாக இருந்த எஜமானர்கள் வேலை சம்பந்தமாக தொழிலாளர்களுடன் வேலை ஒப்பந்தங்களை செய்ய வேண்டியிருந்தது. எஜமானர்கள் தன்னிச்சையாக வேலை செய்ய முடியாது, அவர்களுடைய சொந்தத்தில் அவர்களை வேலை நீக்கம் செய்ய முடிந்தது. அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டால் அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்த மற்றும் வாழ தங்கள் உரிமையை தட்டி கொடுக்க முடியவில்லை.

இக்காரணங்களால் தொழில் வழங்குனர்கள் பின்னர் தமது வாடிக்கையாளர்களுடன் சேவை ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். நமது தொழிலாளர் சட்டத்தில் இந்த ஒப்பந்தங்கள் சேவை ஒப்பந்தங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

ஒப்பந்தங்கள் வெவ்வேறு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன. பொதுவாக அவை வேலை நிலைமைகள், வேலை நேரம், சம்பளம், விடுமுறை, மேலதிக நேர கொடுப்பனவுகள் மற்றும் பிற பொருந்தக்கூடிய நிபந்தனைகளில் அடங்கும். முதலாளியும் ஊழியரும் ஒப்பந்தத்தில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட பிறகு தற்போதைய வேலையிடங்களின் சிக்கலான தன்மை மற்றும் ஊழியர்களாக ஊழியர்களால் எதிர்கொள்ளப்படும் பிரச்சனைகளைக் கருத்தில் கொள்ளும் போது தொழில் வழங்குனர்களை எழுத்து மூல ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடுமாறு நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். ஒரு சேவை ஒப்பந்தம் என்பது அடிப்படையில் நியமனக் கடிதம் ஆகும். ஒப்பந்தத்திற்கான வாய்மொழி சேவையை நிராகரிக்க ஒரு முதலாளிக்கு அதிக காரணங்கள் இருப்பதால் எழுத்து மூலமான ஒப்பந்தத்தை உருவாக்க அவர்களை எப்போதும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். எனினும் பணிக்கான வாய்மொழி ஒப்பந்த பணி என்பது நீதிமன்றத்தில் உள்ள ஊழியருக்குச் சமையாகும். இந்த விடயத்தை இன்னும் தெளிவாக விளக்குவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் ஒரு ஊழியராக வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று ஒரு முதலாளி நிராகரிக்கிறார். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வேலை வழங்குநரால் தான் பணியமர்த்தப்பட்டிருப்பதாக தேவையான சான்றுகளுடன் நிரூபிக்க வேண்டியது ஊழியருக்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு முக்கியமான பணியாகிறது. இதற்கு உதாரணமாக உள்நாட்டு தொழிலாளர்களுக்கு இது போன்ற உண்மை நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் எழுத்து மூலமான சேவை ஒப்பந்தத்தின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகிறது.

ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு—வழங்க இலங்கையில் பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. 1954 ஆம் ஆண்டின் 6 ஆம் இலக்க கடை மற்றும் அலுவலகச்சட்டம் (தொழில் மற்றும் ஊதிய ஒழுங்குபடுத்தல்), 1958 இன் 15 ஆம் இலக்க சம்பளச் சபை கட்டளைச் சட்டம், 1980 அன் 46 ஆம் இலக்க ஊழியர் நம்பிக்கை நிதியச் சட்டம், 1956 ஆம் ஆண்டின் 47 ஆம் இலக்க ஊழியர் மேடலாப நிதியச் சட்டம், 1956 ஆம் ஆண்டின் 47 ஆம் இலக்க பெண்கள், இளம் ஆட்கள் மற்றும் சிறுவர்களின் தொழில் வாய்ப்புச் சட்டம்,

1971 ஆம் ஆண்டின் 45ஆம் இலக்க தொழில் முடிவுறுத்தல் சட்டம் மற்றும் 1934ஆம் ஆண்டின் 19ஆம் இலக்க தொழிலாளர் நட்டசட்டுக் கட்டளைச் சட்டம் போன்றவை அத்தகைய சட்டங்களில் சில எனினும் இவற்றில் மிக முக்கியமான சட்டம் 1950இன் 43ஆம் இலக்க தொழில் பிணக்குகள் சட்டம் பல்வேறு திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டே இன்று தொழிற்படுத்தப்படுகிறது.

இச்சட்டம் தொழிலாளர் தொழில் பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கான பல வழிமுறைகளையும் தொழில்நியாய சபைகளையும் கைத்தொழில் நீதிமன்றங்களையும் அவற்றுள் முக்கியமானவையாக கொண்டுள்ளது. இந்த வழிமுறைகள் தவிர நடுவர் மற்றும் மத்தியஸ்தம் ஆகியவை ஊழியர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே உள்ள சச்சரவுகளைத் தீர்ப்பதற்கான முக்கியமான வழிமுறைகளாகும்.

ஆனால் வேலை வாய்ப்பில் எழுந்த ஒரு விடயத்தைப் பொறுத்தவரை காவல்துறை அல்லது தொழிலாளர் ஆணையருக்குச் செல்வதை இந்த சட்டம் தடுக்கவில்லை. வேலையளிப்பவரிடமிருந்து அநீதியான நேரத்தில் ஊழியர் எந்த அதிகாரத்திலும் நிவாரணம் பெற முடியும், ஆனால் நிவாரணம் தேட சிறந்த முறை தொழிலாளர் தொழில்நியாய சபைகள் மூலம் தான் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தொழில்நியாய சபை நீதிமன்றத்தைப் போன்ற அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துகிறது என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்துள்ளது, எனினும் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் பின்பற்றப்படும் நடைமுறையின் படி, உரிமையியல் அதிகார வரம்பு உள்ள நீதிமன்றத்தில் பின்பற்றப்படும் நடைமுறை பின்பற்றப்படுவதில்லை.

தொழில் பிணக்குகள் சட்டம் மற்றும் விண்ணப்பம் தொழில் நியாயசபையில் பணியமர்த்தப்பட்ட ஒரு நபரால் செய்யப்பட முடியுமானால் பிரிவு 31(இ) இன் படி,

1 தனியார் துறை	2 அரை அரசு துறை
3 ஒரு நிறுவனம்	4 ஒரு குழுமம்
5 மற்றும் ஏனைய நிறுவனங்கள்	

மேலும் அத்தகைய அநீதிக்கு நிவாரணம் பெறுவதற்காக நேரடியாகவோ அல்லது அமைவுவழி மூலமாகவோ பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர் நிவாரணம் பெறுதல் இயலும் தொழிலாளியை பணிநீக்கம் செய்யும் போது வேலை செய்ய வேண்டாம் என்று தொழிலாளருக்கு வெளிப்படையாக உத்தரவிடுகிறார்.

இரண்டாவது சந்தர்ப்பத்தில் தொழில் தருணர் வேலை செய்ய வேண்டாம் என்று ஊழியர் கட்டாயப்படுத்தப்படும் வகையில் வேலை செய்கிறார். அத்தகைய செயல்களுக்கான எடுத்துக்காட்டுகள், தொழிலாளரின் பணி மேசை மற்றும் நாற்காலியை அகற்றுவது, அவர் வேலை செய்ய மிகவும் கடினமாக இருப்பது காரணமின்றி ஊழியர் மீது குற்றம் சாட்டுதல், அவமானங்களை ஏற்படுத்துதல், சரியான நேரத்தில் ஊதியம் வழங்க அலட்சியம், அவரது சொந்த நலன்களை கட்டுப்படுத்துதல், தொழிலாளரை தொடர்ந்து மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் பெண் ஊழியர்கள் மீது முறையற்ற பாலியல் அணுகுலம் பெறல் ஆகியவை அடங்கும்.

இது போன்ற செயல்கள் தொழிலாளர் பணிக்குச் செல்ல அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும், இதனால் அவர் நேரத்திற்கு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் வேலையளிப்பவர், குறிப்பட்ட தொழிலாளரின் வேலை நீக்கத்தை ஒரு பதவி வெறிதாக்கல் கடிதத்தின் மூலம் ரத்து செய்வார். இது ஊழியர் தரப்பில் மிகவும் பாதுகாமான மற்றும் நியாயமற்ற நிலைமையாகும்.

இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் தொழில் நியாயசபைகளில் ஊழியர் நிவாரணம் பெற முடியும். நேரடியாக அல்லது அமைவுவழி மூலமாக பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட 6 மாதங்களுக்குள் தொழில் நியாயசபையில் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய காலம் கடந்தால் இந்த வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்படும். நியாயசபையின் தலைவர் அத்தகைய மனுவை முதலில் தள்ளுபடி செய்யும் அதிகாரத்தை பயன்படுத்துகிறார். எனினும் குறிப்பிட்ட ஊழியர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தல், உடல் நலமின்மையில் இருந்த அல்லது ஒரு வழக்கறிஞரை 6 மாத காலத்திற்குள் வைத்திருக்க முடியாத சிறப்பு சூழ்நிலைகளில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சட்டங்கள் மாற்றப்படலாம். அத்தகைய அதிகாரம் நீதிபதிக்கு உள்ளது.

விண்ணப்பமானது பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் நிரப்பப்பட வேண்டியது அவசியம். வழக்கமாக இந்த விண்ணப்பங்கள் தொழில் நியாயசபை பதிவாளருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. 1959 ஆம் ஆண்டு தொழில் விவகார அமைச்சர் ஒழுங்குவிதி 5ல் செய்யப்பட்ட ஒழுங்குவிதிகளின் படி விண்ணப்பப்படிவம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என 5 கூறுகிறது.

விண்ணப்பம் கிடைக்கப்பெற்ற மூன்று நாட்களுக்குள் பதிவு செய்யப்பட்ட தபால் மூலம் 3 நாட்களுக்குள் விண்ணப்பத்தின் பிரதியொன்று குறித்த தொழில் வழங்குநருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படல் வேண்டும். இது பொதுவாக தொழில் நியாயசபை பதிவாளரால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

விண்ணப்பம் கிடைக்கப் பெற்ற பின்னர் தொழில் வழங்குனர் 21 நாட்களுக்குள் எழுத்து மூலம் பதில்களை வழங்க வேண்டும் மற்றும் பதிவாளரிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் இது தான் விண்ணப்பத்திற்கான பதில்.

இதன் மூலம் 21 நாட்களுக்குள் பிரதிகளில் பதில்களை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு வழங்கும் 3 நாட்களுக்குள் ஊழியர் விண்ணப்பதாரருக்கு பதில் அனுப்பப்படுகிறது. பிரதிகளில் பதில்களை வழங்குவதற்கு கூறப்பட்ட திகதியிலிருந்து மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் சாட்சிகளின் பட்டியல் மற்றும் ஆவணங்களின் பட்டியலுடன் விசாரணைகளில் கலந்து கொள்ள பதிவாளர் தரப்பினர்களுக்கு தகவல் தெரிவிப்பார். இந்த விசாரணையில் தான் கட்சிகள் முதலில் நேருக்கு நேர் முகங்கொடுக்கும்.

பட்டியலுடன் விசாரணைகளில் கலந்து கொள்ள பதிவாளர் தரப்பினர்களுக்கு தகவல் தெரிவிப்பார். இந்த விசாரணையில் தான் கட்சிகள் முதலில் நேருக்கு நேர் மோதல் போகும். இதன் மூலம் சாட்சிகளுடன் வழக்குகளில் ஆஜராகும் தரப்புகளில் யார் என்பது குறித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். தொழில் வழங்குனர் தொழிலாளரை பணிநீக்கம் செய்ய ஒப்புக் கொண்டால் அது பிரதிவாதி முதலாளி தான் வழக்கைத் தொடங்க வேண்டும். மறுபுறம் தொழிலிலிருந்து ஊழியரை பணிநீக்கம் செய்தார் என்ற கூற்றை முதலாளி நிராகரித்தால் ஊழியர் விண்ணப்பதாரர் வழக்கைத் தொடங்கி ஆதாரங்களை நிறுவ வேண்டும்.

பொதுவாக இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் தொடங்குவதற்கு முன்னர் தொழில் நியாயசபையின் தொழில் நியாயசபையின் தலைவர் ஒரு தீர்வு காண முடியுமா என்பதை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். சில நிபந்தனைகள் திறத்தவர் ஏற்றுக் கொண்டாலும் ஊழியர் மீண்டும் வேலைக்கு செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாவார்கள். ஏனெனில் நம்பிக்கை முறிக்கப்பட்டவுடன் மீண்டும் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைவது திறத்தவருக்கு கடினமாக இருக்கலாம்.

விசாரணையின் முடிவில் திறத்தவர்கள் என்ன நிவாரணம் தேடலாம்?

ஊழியர் நியாயமற்ற முறையில் உத்தரவிடப்பட்டால் அல்லது நியாயமற்ற முறையில் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதாக தொழிலாளர் நியாயசபை முடிவு செய்தால் அந்த ஊழியருக்கு பணியாளருக்கு உத்தரவிடப்படலாம்.

• போதுமான இழப்பீடு

• சம்பள நிலுவையுடன் அல்லது

சம்பள நிலுவையின்றி மீண்டும் தொழில் தொடங்குதல்

தொழிலாளர் விவகாரங்கள் தொடர்பான விடயங்கள் மேல் நீதிமன்றத்திலிருந்து மேன்முறையீடு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு செய்யப்படல் வேண்டும். அவ்வாறான மனு மேல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கிடைத்து ஒரு மாத காலத்திற்குள் செய்யப்படல் வேண்டும்.

பொருத்தமானதாகக் கருதப்படும் வேறு எந்த நிவாரணமும், வேலையின் கால அளவு கடைசியாக வரையப்பட்ட சம்பளம், சேதாரத்தின் ஈர்ப்பு, கூலி பெறுவதற்கான மற்றொரு வழிமுறை போன்ற இழப்பீட்டு காரணிகளின் அளவு கணக்கிடப்படுகிறது.

தொழில் நியாயசபையினால் வழங்கப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தின் மீது அதிருப்தி கொண்டுள்ள எந்தவொரு திறத்தவரும் ஞாயிறு மற்றும் போயா நாட்களை தவிர 30 நாட்களுக்குள் உயர் நீதிமன்றத்தில் மேன்முறையீடு செய்ய முடியும்.

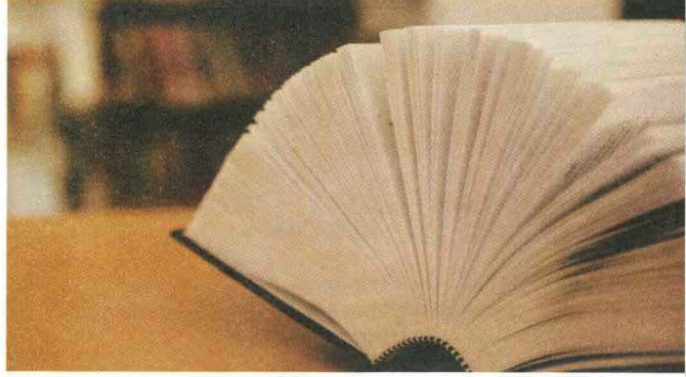
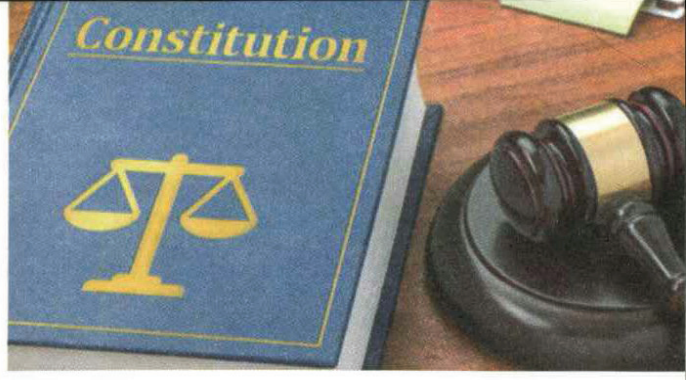
தொழில்வழங்குனர் மேல் நீதிமன்றத்தில் மேன்முறையீடு செய்ய விண்ணப்பித்தால் அத்தகைய நபர் அந்த ஆணையில் குறிப்பிட்ட தொகையை கண்டிப்பாக செலுத்த வேண்டும். அத்தகைய சான்றிதழ் மனுவுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். மனுவுடன் சான்றிதழ் இல்லாமல் இருந்தால் மேன்முறையீடு நிராகரிக்கப்படும்.

மேல் நீதிமன்றத்தில் இருந்து தொழிலாளர் விவகாரங்கள் மேல் முறையீட்டிற்கு உயர் நீதிமன்றம் உள்ளது. மேல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ஒரு மாதத்திற்குள் உயர் நீதிமன்றத்தில் மேன்முறையீடு செய்ய வேண்டும். உயர் நீதிமன்ற விதிகளின் படி, மேன்முறையீட்டு மனு, ஒரு மாத காலத்திற்குள், உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் நடைமுறைக் காரணங்களால் நமது நீதித்துறையில் இந்த நிலை சவாலுக்கு உள்ளாகின்றது.

இந்த வகையில் எந்த ஒரு ஊழியரும் தொழில் நியாயசபையில் நிவாரணம் பெற முடியும். எனினும் தொழில் வழங்குனரால் ஏதேனும் குற்றத்தின் மீது ஊழியர் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருப்பின், குற்றவியல் நீதிமன்றத்தினால் இறுதித் தீர்ப்பு வழங்கப்படும் வரை தொழில் நியாயசபை வழக்கை நிறுத்திவைக்கக்கூடும்.

உதாரணமாக கொள்ளை அல்லது வேறு ஏதேனும் குற்றம் காரணமாக ஒரு ஊழியர் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்தால் அத்தகைய நபர் குற்றவியல் நடவடிக்கையை நீதவான் நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், தொழில் நியாயசபையில் நியாயமற்ற முறையில் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டதன் அடிப்படையில் ஊழியர் விண்ணப்பம் செய்திருந்தால் நீதவான் நீதிமன்றம் ஒரு முடிவு எடுக்கும் வரை அந்த மனுவை நியாயசபை நிறுத்தி விடும். நீதவான் நீதிமன்றத்தினால் ஊழியர் தண்டிக்கப்பட்டால் அவர் இனி தொழில் நியாயசபையில் நிவாரணம் கோர முடியாது ஆனால் அவர் விடுவிக்கப்பட்டால் அவர் தொழில் நியாயசபை மூலம் நிவாரணம் கோரலாம்.

தொழில் நியாயசபைகள் அமைந்துள்ள நாடு முழுவதிலும் உள்ள அனைத்து மையங்களிலும் சட்ட உதவி ஆணைக்குழு தனது சேவைகளை வழங்குகிறது. ஊழியர் குறைந்த வருமானம் ஈட்டுபவர் என்பது அவசியம். (முன்னர் வரையப்பட்ட சம்பளத்தைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் வழக்குகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன) தொழிலாளர் தொடர்பான பெரும்பாலான விஷயங்களில் நிதிக் காரணங்களுக்காக சட்டபூர்வ நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறார்கள் என்பதை நன்கு கண்டிருக்கிறேன். சட்ட உதவி ஆணைக்குழு தற்போது தனது வேலையை இழந்த மற்றும் எந்தவொரு நிதி உதவியையும் இழந்த எந்தவொரு ஊழியருக்கும் சட்ட ஆலோசனைச் சேவைகளை வழங்குகிறது.

இலங்கையின் அரசியலைமைப்பு வரலாறு

பண்டைய இலங்கையில் ஒரு அரசியலைமைப்பு இருப்பதற்கு ஆதரவளிக்கும் ஆதாரங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. மாறாக, நாடு தங்கள் சொந்த ஆளும் அமைப்புகள், சட்ட முறைகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளை நிறுவிய மன்னர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. கடந்த காலத்தில் அதிகாரப் பகிர்வு இன்று இல்லை. அரசின் மூன்று உறுப்புகள் ஆட்சித்துறை, நிதித்துறை, சட்டவாக்கத்துறை ஆகிய மூன்றும் அரசின் கீழ் இருந்தன.

எனினும் இலங்கையர்கள் ஆட்சி முறையை நிறுவுவதற்கு முன்னர் பிரித்தானியக் காலத்தில் ஆட்சி முறைமைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

1796 ஆம் ஆண்டு ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் கீழ் நெதர்லாந்தை ஆண்ட ஒல்லாந்தர் 1796 ஆம் ஆண்டு இலங்கையை பிரித்தானியரிடம் கையளித்த காலப்பகுதியை 1796 பெப்ரவரி 16ஆம் திகதிக்கு முன்னர் நாம் அங்கீகரிக்கிறோம். இதன் மூலம் இலங்கையில் உள்ள கடல் சார் பிரதேசங்களை ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்டனர்.

இந்தக் காலக்கட்டத்தில் நடந்த ஊழல்களும், இலங்கை மக்களின் கலாச்சாரமும், பாரம்பரியமும் ஏற்படுத்திய பல்வேறு இடையூறுகளும், இலங்கை மக்களின் மனதில் பிரித்தானிய ஆட்சி பற்றிய பெரும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. அதே போன்று பிரித்தானிய கிழக்கிந்தியக் கம்பனி இலங்கையில் இலங்கைக்கான நிர்வாக, சட்ட மற்றும் நிதி நடவடிக்கைகளுக்கு இலங்கை குடிகளை அனுப்பி வைத்தமை, பூர்வீக கலாச்சாரம் மற்றும் பாரம்பரியத்திற்கு மதிப்பளிக்காதமையால் இலங்கையர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது.

இதன் மூலம் மக்கள் பல்வேறு கலகங்களை முன்னெடுத்ததன் மூலம் பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய கம்பனியின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து இலங்கை நீக்கப்பட்டு 1797 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் முதலாவது பிரித்தானிய ஆளுனர் சேர் .பெட்ரிக் நோர்த் தன் வசம் நாட்டை ஆட்சி செய்தார்.

காலனிய முறையைப் பின்பற்றி மூன்று இராணுவப் படைகளின் அதிகாரங்கள், இங்கிலாந்து அரசியின் பிரதிநிதியாக இருந்த ஆளுநரின் கீழ் வழங்கப்பட்டன. எனினும் இந்தியாவில் ஆளுனர் மற்றும் பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய கம்பனியின் ஆணைகளுக்கு ஆளுனர் கீழ்ப்படிய வேண்டியதன் காரணமாக எதிர்பார்த்த முடிவுகளைப் பெற முடியவில்லை.

இலங்கையில் தற்போதைய அரசியலமைப்பு வரலாறு அமியன்ஸின் அமைதியின் ஊடாக அவதானிக்கப்படுகின்றது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இலங்கை பிரித்தானிய பேரரசின் ஒரு பகுதியாக மாறியது.

இதன் மூலம் நாட்டின் முழு அதிகாரமும், நிர்வாகமும் ஆளுநருக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமை நீதிபதி, படைகளின் தளபதி, அரசின் செயலாளர் ஆகியோர்களின் அறிவுரைகளைப்படி அவர் இந்த வேலையை மேற்கொண்டார்.

1802 ஆம் ஆண்டில் கண்டி இராச்சியத்தின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக சேர் .பெட்ரிக் நோர்த் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் தோல்வியடைந்த போதிலும் 1815 இல் அவர் மேற்கொண்ட முயற்சி வெற்றி பெற்றது. 1815க்கு பிறகு இலங்கையை முழுமையாக பிரித்தானியரின் கீழ் காலனியாக மாறியது. அத்தகைய நேரம் முதல் 1833 வரை பிரித்தானிய ஆளுனர் நீதித்துறை, நிர்வாகத் துறை, சட்டவாக்கத்துறை ஆகியவற்றின் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தியது.

ஆளுனர் அவர் செய்த ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் வெளியீடுகள் மூலம் நாட்டை ஆட்சி செய்தார் மற்றும் அவரால் நியமிக்கப்பட்ட அரசு ஊழியர்கள் மூலம் நிர்வாகம் கூடுதலாக, டிஸ்ட்ரிக்ட், ரேட் மகாத்யா மற்றும் பிற உள்ளூர் மாகாணத் தலைவர்கள் ஐரோப்பிய குடிமக்களுடன் சேர்ந்து நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டனர்.

இக்காலக்கட்டத்தில் பிரித்தானியரின் காலனித்துவ ஆட்சி முறை பல்வேறு மாற்றங்-களுக்கு உட்பட்டிருந்தது. இலங்கையில் ஆட்சி முறை பற்றி ஆய்வு செய்து அறிக்கை ஒன்றை வழங்க சர் வில்லியம் கோல்புரூக் மற்றும் சார்ல்ஸ் ஹே கேமரூன் அகிய இரண்டு நாடுகளையும் பிரித்தானியர்கள் அனுப்பி வைத்தனர்.

கோல்புருக்கின் தலைமையில் குழு தனது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அந்த அறிக்கையில் நாட்டின் ஆளும் முறையில் செய்யப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் உள்ளன.

அப்போது ஆட்சி முறையைக் கருத்தில் கொண்டு கோல்புருக் கூறினார். ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அவருக்கு அறிவுரைகள் வழங்கி அவரது வேண்டுகோளின் பேரில் மட்டுமே விவாதங்களை நடத்துவது அவர்களின் கடமை. கடல் சார் பிரதேசங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டிய புதிய சட்டங்கள் மற்றும் தற்போதுள்ள சட்டங்களில் செய்யப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் குறித்து ஆளுநர் குறிப்பிட்டிருந்த அதே நேரத்தில் ஆளுநர் ஒப்புதல் பெற்றதன் பேரில் அல்லது கவுன்சில் உறுப்பினர்கள் பரிந்துரைத்த மாற்றங்களின் பின்னர் அந்த சட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன.

அந்த அறிக்கையை நம்பி 1833 ஆம் ஆண்டு இலங்கை ஒரு தனி நாடாக ஆட்சி செய்தது. அரசியலமைப்பு சபையும் நிறைவேற்று சபையும் அமைக்கப்பட்டது. செயற்குழு, மாநில நிர்வாகிகள் உறுப்பினர்களை கொண்டது.

மேலும் ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக் குழுவில் 69 அலுவலர்நிலை அமைச்சர்களும் 6 அலுவலர்நிலை இல்லாத அமைச்சர்களும் அடங்கியுள்ளனர். உத்தியோக பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்ய அனுமதித்த இந்த ஆட்சி முறை இலங்கையில் ஜனநாயகத்தின் ஆரம்பமாக பார்க்கப்படுகிறது.

உத்தியோகபூர்வமற்ற உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்ய அனுமதித்த இந்த ஆட்சி முறை இலங்கையில் ஜனநாயகத்தின் ஆரம்பமாக பார்க்கப்படுகிறது.

உத்தியோகபூர்வமற்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்த பெருந்தோட்ட மற்றும் வர்த்தகத்துறையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மூன்று ஐரோப்பிய உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். ஏனைய மூன்று உறுப்பினர்கள், சிங்களவர்கள், பறங்கியர் மற்றும் தமிழர்கள் என கரையோர நாட்டை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய தேசிய இனத்தினர். இது நாட்டின் அரசியலமைப்புக்கு பெரும் தடையாக இருந்ததுடன் அரசியல் அமைப்பு பற்றி மக்களிடையே பெரும் கொந்தளிப்பையும் ஏற்படுத்தியது. இந்த அரசியலமைப்பு நாட்டில் ஆளும் முறைக்கு இன பிரதிநிதித்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. எனினும் இலங்கையின் பல்கலாச்சார சமூகத்தில் இனரீதியான பிரதிநிதித்துவம் என்பது நல்லினக்கத்தை உருவாக்கவும், தேசிய இனங்களின் தேவைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும் ஒரு வழிமுறையாக நியாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் இது முக்கியமான மைல்கல்லாகும். பிரதிநிதித்துவமற்றும் பொறுப்புக் கொண்ட ஆட்சியின் விதைகள் இந்த அரசியல் சாசனத்தை அறிமுகப்படுத்துவதில் பொய்களைக் கொண்டு வந்து விட்டது. நியந்தனைகளுக்குட்படுத்த ஆளுநருக்கு மட்டுமே அதிகாரம் உண்டு. சபையின் அரசியலமைப்பு அதிகாரங்கள் பல்வேறு வகையில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சபையால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட எழுத்து வடிவச் சட்டத்தினை சரிசெய்யும் அதிகாரம் மற்றும் அவற்றைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரம் கிரீடத்தில் தக்க வைக்கப்பட்டது.

1889 இல் உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை எட்டு ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இதனால் அதிகார பூர்வமான உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை ஒரு உறுப்பினர் மட்டுமே என்ற நிலை குறைந்தது. இந்த நேரத்தில் அதிகார பூர்வமற்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு கரையோர சிங்களவர், ஒரு மலையக சிங்களவர், ஒரு தேசிய தமிழர், ஒரு தேசிய பறங்கியர், ஒரு மலாய் பிரஜை மற்றும் மூன்று ஐரோப்பியர்களை உள்ளடக்கியிருந்தது.

1860 இல் விவாதங்களின் விஷயத்தை முடிவு செய்யும் அதிகாரம் அந்நாடுக்கு வழங்கப்பட்டது. எனினும் அரசு நிதி தொடர்பான எந்த ஒரு விவகாரத்திலும் ஆளுநரின் ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்த கோரிக்கையும் விடுக்க முடியாது.

பின்னர் அங்கு கலகங்கள் நடந்தன. உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்களில் ஐரோப்பிய மற்றும் பறங்கியர் நாட்டினருக்கு இடையிலான உறவைப் பெரிதாக்கவும், ஒரு பொறுப்புடைய அரசாங்கத்தை நிறுவவும் கோரப்பட்டது. அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் இன்னுமொரு முக்கியமான மைல்கல்லாக இலங்கை லீக் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் புதிய விதிகளை கொண்டு வந்ததன் மூலம் அரசாங்கத் தளபதி, தலைமை அதிகாரி என்ற இரண்டு புதிய பதவிகள் நிறுவப்பட்டன. இந்த அதிகாரக் கடிதம், ஆளுநர் ஒரு நிறைவேற்று மற்றும் அரசியலமைப்பு சபையை நிறுவுவதற்கான அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளது. மேலும் அரசியின் ஒப்புதல் தேவைப்படும் அதிகாரங்கள் தொடர்பான அறிவுரைகள் அந்தக் கடிதத்தில் அடங்கியன.

18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், பொன்னம்பலம் அருணாசலம், டான் பாரன் ஜயதிலக, டி. எஸ். சேனாநாயக்க, எஸ். ஆர். சேனாநாயக்க, சேர் மார்கஸ் பெர்னான்டோ, சேர் ஜேம்ஸ் லீரிஸ் ஆகியோர், நாட்டில் அரசியலமைப்பு மாற்றம் தேவை என்ற விழிப்புணர்வை சிங்கள மற்றும் தமிழ் மக்களின் மனங்களின் ஏற்றபடுத்த முடிந்தது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் லங்கா தேசிய சங்கம், லங்கா புனர்நிர்மாண சங்கம், மலையக சங்கம் என்பன புனரமைக்கக்கோரி கலவரம் வெடித்தது.

இந்த எதிர்ப்புகள் குறித்து உத்தியோகபூர்வ உறுப்பினர்கள் தமது ஆட்சியையே மேற்கொண்டனர். ஆனால் இலங்கைக்கு முதல் தடவையாக வாக்குரிமை வழங்கப்பட்ட போது மக்கள் பிரதிநிதித்துவ முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

1910இல் அரசியலமைப்புக் குழு 20 உறுப்பினர்களைக் கொண்டதுடன் 09 உத்தியோகப்பற்றற்ற இல்லாத உறுப்பினர்களுடன் கூடிய ஒரு புதிய அரசியலமைப்பையும் கொண்டு வந்தது. நியமிக்கப்பட்ட ஒன்பது உறுப்பினர்களில் நான்கு பேர் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் 02 ஐரோப்பியர்கள் (நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற துறைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு) 1 தேசிய பறங்கியர் மற்றும் 1 படித்த இலங்கையர்கள், முழு நாட்டையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு பிராந்தியம் அல்லது இனம் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அத்தகைய நபருக்கு நல்ல கல்வி தகுதிகள் மற்றும் பின்னணி வேண்டும் என்று எதிர்பாக்கப்படுகிறது. ஏனைய உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்களாக தமிழ், மலையக சிங்களவர்கள், கரையோர சிங்கள, முஸ்லிம் மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய நியமிக்கப்பட்டனர். பின்னர் கரையோர சிங்கள மக்களோடு சம பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்று தமிழ் உறுப்பினர்கள் கோரினர். அதன் மீது 21 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். கல்வி கற்ற இலங்கையர் என்ற முறையில் முதலில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் தான் இன பிரதிநிதித்துவம் இருந்த போதிலும் தேசிய இனத்தால் தமிழராக இருந்த சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தான் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1865 ஆம் ஆண்டு காலனியச் சட்டம் செல்லுபடியாகக் சட்டம் 1924 ஆம் ஆண்டு அரசியல் சாசனம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அந்த கவுன்சிலில் 37 உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்களும் 12 உத்தியோகபூர்வ உறுப்பினர்களும் உள்ளனர்.

1928 இல் டொனமூர் குழு அறிக்கையைக் கருத்தில் கொண்டு அந்த நேரத்தில் 4 வீதம் மக்களுக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. கட்டுப்பாட்டு முறைகளை செயல்படுத்தும் அதிகாரம் ஆளுநருக்கு அளிக்கப்பட்ட-தால் அரசியலமைப்புக் குழுவிற்கு அதிக அதிகாரம் இல்லை.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் மூத்த மக்களுக்கு வாக்குரிமை அளிப்பது நமது அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் ஒரு மைக்கல், டொனமூர் அரசியலமைப்பில் நிர்வாகக் கவுன்சில்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. ஆனால் இங்கிலாந்தில் உள்ள நாட்டு மன்றங்களின் தன்மையை அது எடுத்துக் கொண்டது. சட்ட மன்றம் அரசு கவுன்சில் என்று அழைக்கப்பட்டது. இது நான்கு நிர்வாக சபைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டது. அரசின் பல்வேறு துறைகளுக்கு இத் தகைய ஒவ்வொரு சபையும் பொறுப்பாகும். ஒவ்வொரு சபையும் தமது சொந்தத் தலைவரைத் தெரிவு செய்யும் அதே வேளையில், குறிப்பிட்ட திணைக்களத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அமைச்சர், அமைச்சர்கள் தவிர தலைமைச் செயலாளர்,

நிதித்துறைச் செயலாளர், சட்டச் செயலாளர் ஆகிய மூன்று உறுப்பினர்களும் இருந்தனர்.

1937ல் சிங்களப் பொதுச்சபை S.W.R.D. பண்டாரநாயக்காவால் 1994ல் அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரசும் 1935இல் முஸ்லிம் காங்கிரசும் 1938இல் பர்கர் அரசியல் சங்கமும் 1939இல் இலங்கை இந்திய காங்கிரசும் இன மோதல் உச்ச நிலையை அடைந்தது.

திரு. டி. எஸ். சேனாநாயக்க தலைமையிலான குழு இலங்கை தனித்துவத்தை நிலைநாட்டும் அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்று தொடர்ந்து கிளர்ச்சி செய்து வருகிறது. அமைச்சரவையால் வெளியிடப்பட்ட வெள்ளை ஆவணங்களின்படி அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களுக்காக சேர் ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார்.

சேர் ஆலிவர் குணதிலகவும் ஏனையவர்களும் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளையும் மதித்து இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவில் அமைச்சரவையால் வெளியிடப்பட்ட வெள்ளைத் தாள் அறிக்கையின் படி, அரசியல் யாப்பில் மறுசீரமைப்புக்களை கொண்டு வருவதாக வாக்குறுதிகளும் சோல்பரி குழுவினர் பரிந்துரைக்கும் ஏற்ப 1947 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் விதிகளும் கோட்பாடுகளும் வகுக்கப்பட்டன.

1947 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரச் சட்டத்தை இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றிய அதே சமயம், 1948 பிப்ரவரி 04 ஆம் திகதி முதல் அது நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த அரசியல் சாசனத்தின் படி சட்டமன்றம் பாராளுமன்றத்தையும் செனட்சபையையும் கொண்டிருந்தது. மேலும் நிதிச் சட்டத்தை வரைவது குறித்த முழுப் பொறுப்பும் பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. பிற வரைவுச் சட்டங்கள் செனட்சபையால் நிறைவேற்றப்பட்டு ஆளுநரால் ஒப்புதல் பெறப்பட வேண்டும். செனட்சபையின் அதிகாரம் மட்டுமே உள்ளது. பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களுக்கு செனட்சபை அங்கீகாரம் வழங்காவிடில் பாராளுமன்றம் அத்தகைய சட்டமூலத்தை சட்டமாக்க முடியாது. இந்த அரசியலமைப்பு வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் கட்டமைப்பைப் பின்பற்றி 1948-1962 வரை வெற்றிகரமாக பின்பற்றப்பட்டது.

அடுத்த அரசியலமைப்பு சபையினால் செய்யப்பட்ட பரிந்துரைகள் 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கான முக்கிய காரணிகளாக ஆனது. தேர்தல் மூலம் மக்கள் ஒப்புதல் பெற்றிருப்பதாகக் கூறி அந்த கவுன்சிலின் நடவடிக்கைகள் நியாயப்படுத்தப்பட்டன.

1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் படி தேசிய அரசுப் பேரவை (பாராளுமன்றம்) ஒரு கௌவரமான நிறுவனமாக மாறியது. மக்களின் இறைமையைச் செயற்படுத்தும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் நீதித் துறையானது நீதி அதிகாரங்களை பிரயோகிக்கும் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தது. மக்களின் நிறைவேற்று அதிகாரம் ஜனாதிபதி மற்றும் அமைச்சரவையின் ஊடாக பிரயோகிக்கப்பட்டது. குடியரசுத் தலைவர் நிர்வாகப் பதவியின் பெயரளவிலான தலைவராக இருந்த போதிலும் தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவதற்கு பிரதமரின் ஒப்புதல் தேவை. இரண்டு நிகழ்வுகளை தவிர பிரதம மந்திரிக்கு வரம்பற்ற அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டதோடு முதல் குடியரசு அரசியலமைப்பின் சில அடிப்படை உரிமைகள் சேர்க்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புக்குப் பின்னர் இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் யாப்பு என்ற தற்போதைய அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்து பல திருத்தங்களுடன் இன்று வரை இயங்கி வருகிறது.

ஒரு நபரின் மரணத்திற்கு பிறகு எடுக்கப்பட வேண்டிய சட்ட நடைமுறை

சட்ட அதிகாரி டன்கன் அபேநாயக்க, LLB

ஒரு நபர் இறந்த பிறகும் கூட அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் சில சட்ட கோட்பாடுகளுக்கு கட்டுப்பட்டது போல் ஒரு நபரின் உடல் தொடர்பாக பின்பற்றப்பட வேண்டிய சில சட்டங்கள் உள்ளன. இந்த நடைமுறை நபரின் மரணம் நிகழ்ந்த இடம், இறந்தவரின் இறப்பு முறை மற்றும் இறந்த நபருக்கு ஏற்பட்ட காரணங்கள் ஆகியவற்றை பொறுத்து மாறுபடும். அதே போல் போலீஸ் மற்றும் இறப்பு சாட்சிகள், மருத்துவர்கள், நீதித்துறை அதிகாரிகள், நீதிபதிகள் மற்றும் இறப்பு விசாரணையாளர்கள் ஒரு நபரின் மரணத்தை அடையாளம் காண பொறுப்புடையவர்கள்.

ஒரு நபர் மருத்துவமனையில் இறந்துவிட்டால் அந்த நபர் இறந்துவிட்டார் என்பதை மருத்துவர் முதலில் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அந்த நபரின் சுவாச அமைப்பு இனி வேலை செய்யவில்லை என்றும் அவரது மூளை செல்கள் இறந்துவிட்டது என்றும் உறுதி செய்து மருத்துவர் மரணத்தை உறுதி செய்கிறார். இதனால் சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவ அறையில் இரண்டு மணி நேரத்துக்கு மேல் நபரின் உடலை வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். இந்த நபர் தொங்கும் உயிருட்டல் நிலையில் இல்லை, ஆனால் நிச்சயமாக இறந்தார் என்று உறுதி செய்யப்படுகிறது. மின்னல் தாக்குதல் நீரில் மூழ்குதல், வலிப்பு, அளவுக்கு அதிகமான மருந்துகள் மற்றும் சாதாரண மயக்க மருந்து போன்ற சூழ்நிலைகளில் இந்த நிலை காணப்படுகிறது.

இரண்டு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அந்த நபர் இறந்து விட்டார் என்று உறுதி செய்யப்பட்டால் சடலம் பிரேத அறைக்கு எடுத்தச் செல்லப்படும். மரணத்தின் காரணம் மருத்துவர் அறிந்திருந்தால் அவர் E33 படிவத்தை நிரப்ப வேண்டும்.

ஒரு நபர் மருத்துவமனைக்கு வெளியே இறந்தவிடும் போது கடைசியாக நோயாளிக்கு சிகிச்சை அளித்த மருத்துவர் மரணம் பற்றிய ஒரு விஷயத்தை வெளியிடலாம். பிறப்பு இறப்பு பதிவு சட்டத்தின் படி இறப்புக்கான காரணங்களை மருத்துவர் அறிந்திருக்கிறார். மரணம் இயற்கையானது, குறிப்பிட்ட மருத்துவர் நோயாளியை அவரது கடைசி நோய்க்காக சிகிச்சை செய்தார். மரணம் சந்தேகத்திற்குரியதல்ல, இறந்த உடலை கவனித்த பிறகு சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பிடப்பட்ட காரணிகள் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் அல்லது மரணம் சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கும் போது அல்லது மருத்துவமனைக்குள்ளேயும் வெளியேயும் திடீர் மரணம் ஏற்படும் போது மரணம் பற்றிய ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை விசாரணையாளரிடமோ அல்லது மாஜிஸ்திரேட்டிடமோ தெரிவிக்க வேண்டும்.

மரண விசாரணைகள்

மருத்துவத்தின் படி ஒரு ஆரோக்கியமான நபர் சில அறிகுறிகளைக் காட்டிய 24 மணி நேரத்திற்குள் இறந்துவிட்டால் அல்லது எந்த அறிகுறியும் இல்லாமல் இறந்துவிட்டால் ஒரு மரணம் திடீரென்று என்று வகைப்படுகிறது. இத்தகைய நேர்வில் இறப்புக்குள்ளாகும் போது பின்வரும் காரணிகளைக் கண்டறியலாம்.

- மரணத்திற்கான காரணம் (இயற்கை, கொலை, தற்கொலை, விபத்து)
- இறந்தவரின் அடையாளம்
- இறந்த இடமும் நேரமும்

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் 1979 இன் 13 ஆம் இலக்கத்தின் படி பிரிவு 21(அ), 22(ஆ) மற்றும் 22(இ) திடீர் மரணம் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர் சட்டத்தின் 30 ஆம் பிரிவின் 369 மற்றும் 379 வது பிரிவின் படி மரணம் பற்றிய விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பிரிவு 370(1) படி இறப்பு தெரிவிக்கப்பட்டால்,

- தற்கொலை காரணமாக
- ஒரு விலங்கு, இயந்திரத்தால் அல்லது ஏதேனும் விபத்தினால் மரணம் ஏற்பட்டிருந்தால்
- திடீர் அல்லது தெரியாத காரணத்தினால் மரணம் ஏற்படும் போது

இறந்ததற்கான காரணம் இறப்புடன் தொடர்புடைய பொருட்கள் ஆகியவற்றை அவரது அறிவுக்கு ஏற்ப தெரிவிக்க வேண்டும். உடல் கண்டெடுக்கப்பட்ட இடத்தை திடீரென ஆய்வு செய்து பிரேத பரிசோதனை செய்ய வேண்டும். திடீர் மரண விசாரணை அறிக்கைகள் குறித்த இரண்டு பிரதிகளுடன் குறித்த படிவத்தின்படி செய்யப்படல் வேண்டும். அத்தகைய பிரதியொன்று குறித்த நீதித்துறை மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் நீதிபதிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் அதே வேளை, ஏனையவை விசாரணை அதிகாரி வைத்திருக்க வேண்டும். குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 108-120 வது பிரிவு, விசாரணையாளர்கள் இறப்புகளை விசாரிப்பது தொடர்பான விடயங்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

சட்ட மற்றும் நீதித்துறை பிரேத பரிசோதனை

திடீர் மரண விசாரணை அதிகாரி அல்லது ஒரு நிதிபதியின் அறிவுறுத்தலின் படி ஒரு நீதித்துறை மருத்துவ அதிகாரி பிரேத பரிசோதனையை நடத்த வேண்டும். இறந்தவரின் உடலில் உள்ள சில உறுப்புகள் மற்றும் கால்வாய்களை பிரித்து பிரேத பரிசோதனை செய்யப்படுகிறது. பிரேத பரிசோதனை செய்து பின்வருவனவற்றை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

- 1 இறந்தவரின் அடையாளம்
- 2 மரணத்திற்கான காரணத்தை அடையாளம் காணுதல்
- 3 இறந்த நேரம்
- 4 காயங்கள் பற்றிய விளக்கம்
- 5 தடயம் சான்று/மாதிரிகள் சேகரித்தல்
- 6 மரண முறை

இதன் மூலம் நீதிபதி அல்லது மரண விசாரணை அதிகாரி பிறப்பித்த உத்தரவுகளின் படி நீதித்துறை மருத்துவ அதிகாரி பிரேத பரிசோதனையை நடத்த வேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் மரணத்தை ஏற்படுத்திய நோய் விரிவாக்கம் மற்றும் வழங்கப்பட்ட மருந்துகள் போன்ற மேலும் காரணிகளை அடையாளம் காண ஒரு மருத்துவ பிரேத பரிசோதனை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. எனினும் பிரேத பரிசோதனையை நடாத்துவதற்கு இறந்தவரின் உறவினர்கள் மற்றும் வைத்தியசாலையின் தலைவரின் சம்மதத்தை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இறந்த உடல்களை அப்புறப்படுத்துதல்

1951 ஆம் ஆண்டின் 17 ஆம் இலக்க பிறப்பு இறப்புப் பதிவுச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்ட கோட்பாடுகளின் பிரகாரம் இறந்த உடலை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். சட்டத்தில் N/R/O/J/P/Q என குறிப்பிடப்பட்டுள்ள படிவங்களில் ஒன்றை நிரப்ப வேண்டும். 1899 ஆம் ஆண்டின் 09 ஆம் இலக்க மயானங்கள் சட்டத்தின் பிரகாரம், பதிவு செய்யப்பட்ட மயான அறக்காப்பாளர் அத்தகைய படிவத்தை அனுப்பாத சந்தர்ப்பத்தில் சடலத்தை அடக்கம் செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கலாகாது.

இறப்பு பதிவு

இறந்தவரின் இறப்பு நிகழ்ந்த 5 நாட்களுக்குள் ஒரு நபரின் மரணத்தைப் பதிவு செய்ய, இறந்தவரின் உறுப்பினர் அதே அருகாமையில் உள்ள நபர் அல்லது அடக்கம் செய்த நபர் அந்த விஷயத்தை அந்த பகுதியின் பதிவாளருக்கு தெரிவிக்க வேண்டும். இறந்த தேதியிலிருந்து 03 மாதங்கள் கடந்துள்ள இறப்புகளைப் பதிவு செய்ய பதிவாளர் நாயகம் அல்லது மாவட்டப் பதிவாளரின் அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். போரில் ஒரு சிப்பாய் இறந்துவிட்டால், அந்த இறப்பைப் பதிவு செய்வதற்கு உரிய கட்டளை அதிகாரி தேவையான விவரங்களை அளிக்க வேண்டும். வெளிநாட்டில் இறந்தவரின் இறப்பு பதிவு அவசியம்.

போரில் ஒரு சிப்பாய் இறந்துவிட்டால், அந்த இறப்பைப் பதிவு செய்வதற்கு உரிய கட்டளை அதிகாரி தேவையான விவரங்களை அளிக்க வேண்டும்.

மரண விசாரணைகளும் பிரேத பரிசோதனையும் அந்த நபர் எந்த நாட்டில் இறந்துள்ளார் என்பது நாட்டின் சட்டப்படியே நடைபெறும். மேலும் இறந்தவரின் உறவினர்கள் விசாரணையில் அதிருப்தி கொண்டிருந்தால் இலங்கையிலும் விசாரணை நடத்துமாறு மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் கேட்கலாம். தற்போதைய சட்டங்களின் படி இலங்கையில் வெளிநாட்டவர் ஒருவர் இறந்து விட்டால், இலங்கையில் அத்தகைய மரணம் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். மனித திசு மாற்றுச் சட்டம் 48 இன் படி, 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒரு நபர் அவரது மரணத்திற்கு பிறகு மருத்துவ கற்றல் அல்லது பிற மருத்துவ நோக்கங்களுக்காக அவரது உடல் திசுக்களை வழங்க அவரது ஒப்புதலை அளிக்க முடியும். Corneal Grafting சட்டப்படி ஒரு நபர் இறந்த பிறகு அவரது கண்களை தானம் செய்ய முடியும்.

சடலத்தை மீட்டெடுத்தல்

கல்லறைகள் மற்றும் புதைகுழிகள் தொடர்பான 1899 பிரிவு 14 மற்றும் 37இன் 09 ஆம் இலக்கச் சட்டம், மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு இல்லாமல் புதைக்கப்பட்ட ஒரு சடலத்தை மீட்க முடியாது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 373 வது பிரிவின் படி, திடீர் மரண விசாரணைகள் அல்லது பிரேத பரிசோதனை ஆகியவற்றிற்காக ஒரு சடலத்தை மீட்பதற்கு இது எந்த தடையும் விதிக்கவில்லை.

முன்னர் சரியாக அடையாளம் காணப்படாத சடலங்களை அடையாளம் காணவும், முறையற்ற முறையில் புதைக்கப்பட்ட சடலங்களை சரியான இடத்தில் புதைக்கவும் மாவட்ட நீதிமன்றம் சடலங்களை மீட்க அனுமதிக்கிறது. நிகழ்வுகளில் கல்லறையாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள இடத்தை மற்றோரு இடத்திற்கு ஆக்கிரமிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்தது.

சீறுவர் மற்றும் கல்விச் சட்டம்

சட்ட அதிகாரி கயானி இளங்கோன், LLB

சீறுவர் என்பவர் யார்?

சீறுவர் என்ற சொல் பல்வேறு சட்டங்களிலும் வெவ்வேறு வழிகளில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. நவம்பர் 20 ஆம் திகதி இயற்றப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சீறுவர் உரிமைகள் சமவாயமானது 18 வயதுக்கு உட்பட்ட எந்நவொரு நபரும் ஒரு சீறுவர் என வரையறுக்கிறது.

இந்த மாநாட்டின் உறுப்புரை 04 குறிப்பாக மாநில அரசுகளுக்கும், மாநாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்து உரிமைகளையும் நடைமுறைப்படுத்தும் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. மேலும், எந்த நாடும், மாநாட்டில் குறிப்பிட்டிருப்பதை விட சிறந்த நிலைமைகளை அமுல்படுத்தியிருந்தால் அத்தகைய நிலைமைகளை அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்று அது மேலும் கூறுகிறது.

1991 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 12 ஆம் திகதியன்று இலங்கை இந்த உடன்படிக்கைக்கு உறுதி அளித்துள்ளது. இந்த உரிமைகளை இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக நாட்டில் ஒரு சட்டமும் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

1995 ஆம் ஆண்டின் 29 ஆம் இலக்க தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் திருத்தச் சட்டத்தின் 280(2) ஆம் பிரிவின் படி 18 வயதுக்குக் கீழ் உள்ள ஓரவர் சிறுவர் எனவும், 1998 ஆம் ஆண்டின் 55 ஆம் இலக்க இலங்கை சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபைச் சட்டத்தின் 40வது பிரிவின் பிரகாரம், 18 வயதுக்குக் கீழ் உள்ள ஒருவர் சிறுவர் எனவும், 1999 ஆம் ஆண்டின் சான்று கட்டளைச் சட்டம் 32 இலக்க பிரிவின் படி 18 வயதுக்குக் கீழ் உள்ள ஒருவர் சிறுவர் ஆவார்.

ஒரு சிறுவர் ஏன் விசேடமானது?

ஒரு சிறுவர், வயது வந்தவருக்கு சமமானவர் அல்ல, உடல் மன மற்றும் உயிரியல் ரீதியாக பாதிக்கப்படக்கூடியவர். எனவே சிறப்பு பாதுகாப்பு தேவைப்படுகிறது. எனவே சிறுவர்களின் இந்த உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் அரசின் தலையீடு என்ன என்பதை புரிந்து கொள்வது அவசியம்.

சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான சமவாயத்தின் பிரகாரம் சிறுவர்களால் அனுபவிக்கப்படும் உரிமைகள் 4 வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

- உயிர் வாழ்தல் உரிமைகள்
- அபிவிருத்தி உரிமைகள்
- பாதுகாப்பு உரிமை
- பங்கேற்பு உரிமை

இதன் மூலம் வளர்ச்சிக்கான உரிமை சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் போது, ஒரு சிறுவருடன் மிகவும் பிணைக்கும் காரணி கல்விக்கான சட்டமாகும். ஒவ்வொரு சிறுவரும் தனது திறமைகளுக்கு ஏற்ப வளர்ச்சி வாய்ப்புகளைத் திறந்து கொள்ளும் உரிமை, கல்வி பெறும் உரிமை மற்றும் கலாச்சார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கான உரிமை ஆகியவற்றை இது நிறுவுகிறது.

ஒரு சிறுவர் கல்வி பெறும் உரிமை என்பது அங்கீகரிக்கப்பட்டு, குடியுரிமை மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்படிக்கையின் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. உடன்படிக்கையின் 13வது பிரிவு ஒவ்வொரு நபருக்கும் சுதந்திரமான, நியாயமான முறையில் கல்வி பெறும் உரிமையை நிறுவுகிறது.

உள்நாட்டுச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட போது நாட்டின் முதன்மைச் சட்டம் அதாவது அரசியலமைப்பில் நிறுவப்பட்ட சட்டத்தை முதலில் அடையாளம் காண்பது அவசியம். 1978 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் அரசியலமைப்பு நடைமுறையில் இருந்த நிலையில், நாட்டின் அடிப்படை மற்றும் மீயுயர் சட்டமாக இது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசியல் அமைப்பு 14 வழிகாட்டி நெறிகளை அரசு கொள்கையாக உருவாக்குகிறது. அரசுக்கொள்கை கோட்பாடு 27 (13) இல் உள்ள 14 கோட்பாடுகளிலிருந்து கொள்கை வகுப்பில் சிறுவரின் உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதை குறிக்கிறது.

எனவே சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், உடல், மனம், தார்மீக, மத, சமூக நலன், சுரண்டல், பாகுபாடு ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்க, அரசு, சிறப்பு கவனத்துடன் செயல் பட வேண்டும். கல்வியறிவின்மையை ஒழித்து கல்வி வழங்குவதில் ஒவ்வொரு நபருக்கும் சம வாய்ப்பு மற்றும் நியாயத்தை வழங்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இதன் மூலம் அரசு கொள்கைக் கோட்பாடு 27 (13) இன் கொள்கைகள் கல்விச் சட்டத்துடன் நேரடியாக இணைக்கும் ஒரு கட்டுரையாகப் குறிப்பிடலாம். கல்வியறிவின்மையை ஒழிப்பதற்கும், கல்வி வழங்குவதில் ஒவ்வொரு நபருக்கும் சமமான வாய்ப்பையும் நியாயத்தையும் வழங்குவதே கட்டுரையின் நோக்கமாக உள்ளது.

இந்த வழிகாட்டுதல் கொள்கைகள் குழந்தை தொடர்பான பல்வேறு சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை இயற்றுவதற்கான அடிப்படையாகவும், குழந்தைகளின் உரிமைகள் தொடர்பாக சட்ட பிரச்சனைகள் எழும் சந்தர்ப்பங்களில் தேசிய கொள்கை பற்றிய ஒரு வழிகாட்டுதலை வழங்குகின்றன.

மேலும் அரசியலமைப்பின் IIIஆம் அத்தியாயத்தில் ஒரு நபரின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் இந்த உரிமைகள், ஒரு சிறுவரின் கல்விக்கான உரிமையை குறிப்பிடுகிறது.

எந்த ஒரு நபரும் சித்திரவதை, கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற, கீழ் தரநிலை அல்லது தண்டனைகளுக்கு உட்படக்கூடாது என்று அரசியலமைப்பின் 11வது பிரிவு நிறுவுகிறது.

அரசியலமைப்பின் 12(1) ஆம் உறுப்புரை, சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்றும் சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.

இனம், மதம், மொழி, நடிக்கர்கள், பாலினம், அரசியல் கருத்து, பிறந்த இடம் மற்றும் அத்தகைய எந்த அடிப்படையில் எந்த ஒரு நபரும் பாகுபாடு காட்டப்படக்கூடாது என்று உறுப்புரை 12(2) கூறுகிறது.

இதன் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சமவாயத்தின் சிறுவர்களுக்கான உரிமைகளை நிறுவும் சில கட்டுரைகள் பயனுள்ள மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய சட்டங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

எந்த அரசாங்கத்திலும் மிக முக்கியமான சொத்து சிறுவர்கள். சிறுவர்கள் தான் நாட்டின் எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்கும் முக்கிய சக்திகளாக உள்ளனர். நாட்டின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி அக்கறை கொண்ட மற்றும் சில அக்கறை காட்டும் ஒவ்வொரு நபரும் சிறுவர்களின் நல்வாழ்வைப் பங்களிக்க வேண்டும். ஒரு சிறுவரின் எதிர்காலத்தை உருவாக்குவதற்கான அடிப்படை முயற்சி ஈடசாலை மூலம் செய்யப்படுகிறது.

நீதிமன்றம் சிறுவர்களின் உயரிய பாதுகாவலனாகக் கருதப்பட்டாலும், ஒரு சிறுவரின் இயற்கையான பாதுகாவலர்கள் அவரது பெற்றோர் மற்றும் ஆசிரியர்கள். ஈடசாலையில் சிறுவர்களின் பெற்றோருக்கு பதிலாக பாதுகாவலராக ஆசிரியர்கள் செய்ய வேண்டிய தொடர்ச்சியான பொறுப்புகளை சட்டம் அங்கீகரித்தது.

சிறுவர்கள் இந்த காரணத்தினாலேயே ஒரு சிறுவரை உண்மையான மனிதனாக மாற்றும் ஆசிரியர் தான் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இயக்கம் உள்ளது.

பாடசாலை என்பது ஒரு நிறுவனம். எந்த ஒரு நிறுவனத்தின் இருப்பும், ஒரு தொடர் விதிகளையும் ஒழுங்குமுறைகளையும் நிறுவுவது சார்ந்துள்ளது. பாடசாலைகள் தொடர்பான சட்டங்கள், ஒழுங்குவிதிகள், உத்தரவுகள், சுற்றறிக்கைகள் மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள் பற்றி விழிப்புணர்வைப் பெறுவதும் குழந்தைகளின் பொறுப்பாகும்.

கல்வி அமைச்சுக்கு நாட்டின் கல்வி தொடர்பான முழுப் பொறுப்பும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதே வேளை, கல்வி தொடர்பான சகல விடயங்களுக்கும் ஜானாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட கல்வி அமைச்சர் பொறுப்பாளியாக உள்ளார். அமைச்சையும் அது தொடர்பான ஏனைய கல்வி நிறுவனங்களையும் அமைச்சரின் கட்டுபாட்டிலும் ஆணையின் கீழும் செயற்படுத்தும் பொறுப்புடன் நியமிக்கப்பட்டவரே கல்விச் செயலாளர்.

கல்வி அமைச்சின் செயலாளரின் கீழ் மாகாணக்கல்வி பணிப்பாளர்கள், வலயக் கல்வி பணிப்பாளர்கள், பிரதேசக் கல்வி பணிப்பாளர்கள் மற்றும் ஏனைய நிருவாகப் பணியாட்டொகுதியினர் அமைச்சின் நிருவாகத்தையும் செயற்பாடுகளையும் மேற்கொள்கின்றனர்.

அதன்படி, பள்ளிகளில் உள்ள குழந்தைகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் சுற்றறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. சுற்றறிக்கைகள் என்பது சட்டங்களின் மூலம் நிறுவப்பட்ட சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் எழுத்து வடிவிலான கட்டளைகள், ஆலோசனைகள் மற்றும் அறிவிப்புகள் ஆகும். பாடசாலைகளில் சிறுவர்களைச் சேர்த்தல், பாடநெறிக்கு அப்பாற்பட்ட செயற்பாடுகளில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்தல், பாடசாலை சீருடைகள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், பாடசாலை நூலங்கள் மற்றும் பாடசாலை இடங்கள் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக இந்த சுற்றறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இந்த சுற்றறிக்கைகளில் சில பின்வருமாறு,

2005.07.02 ஆம் திகதி **2005** ஆம் ஆண்டின் 17ஆம் இலக்க சுற்றறிக்கையானது, சிறுவர் மற்றும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உடல் ரீதியான தண்டனைகள் விதிக்கப்படல் மற்றும் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபைக்கு அதன் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் அதன் அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் உதவுதல் தொடர்பாக அதிபர்களுக்கு அறிவுறுத்தல்களை வழங்கியுள்ளது.

2005.07.02 ஆம் திகதி **2006** ஆம் ஆண்டின் 27ஆம் இலக்க சுற்றறிக்கையானது, தரம் 05 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த பிள்ளைகளுக்கு புலமைப்பரிசில்களை வழங்குவது தொடர்பாக கல்வி செயலாளரினால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள சுற்றறிக்கையின் மூலம் குறித்த பாடசாலையின் அதிபர்கள் 6 முதல் 13 ஆம் வகுப்பு வரை புலமைப்பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

2007.01.10 ஆம் திகதிய **2007** ஆம் ஆண்டின் 02ஆம் இலக்க சுற்றறிக்கையானது, பாடசாலை சிற்றுண்டிச்சாலையின் தொழிற்பாட்டுடன் தொடர்புடைய கல்விச் செயலாளரினால், பாடசாலையின் சுகாதார மற்றும் போசாக்கு நிலைமைகளை கருத்திற்கொண்டு எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்பது பற்றிய அறிவுறுத்தல்களை வழங்குகின்றது.

2007.01.08 ஆம் திகதிய **2007** ஆம் ஆண்டின் 21ஆம் இலக்க சுற்றறிக்கையானது, பாடசாலை சுகாதார ஊக்குவிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டம் தொடர்பாக கல்விச் செயலாளரினால் ஆரோக்கியமான மற்றும் இணக்கமான பாடசாலைச் சூழலைப் பேணுவதற்கான கொள்கைகளுக்கான வழிகாட்டல்களை வழங்குகின்றது.

2007.06.02 ஆம் திகதிய **2009** ஆம் ஆண்டின் 17ஆம் இலக்க சுற்றறிக்கையானது, டெங்கு ஒழிப்பு வேலைத்திட்டம் தொடர்பான கல்விச் செயலாளரினால் அனுப்பி வைக்கப்படும் சுற்றறிக்கையானது பாடசாலைகளில் டெங்கு பரவலை எவ்வாறு தடுப்பது என்பது தொடர்பாக அதிபருக்கு அறிவுறுத்தல்களை வழங்கியுள்ளது.

2007.06.30 ஆம் திகதிய **2009** ஆம் ஆண்டின் 20ஆம் இலக்க சுற்றறிக்கையானது, கல்விச் செயலாளரினால் பாடசாலைகளில் விளையாட்டுப் பயிற்றுனர்களாக வெளிநாட்டவரை பணி அமர்த்துதல் தொடர்பாக அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

2007.07.08 ஆம் திகதிய **2009** ஆம் ஆண்டின் 29ஆம் இலக்க சுற்றறிக்கையானது, கல்விச் செயலாளரினால் பாடசாலைகளில் கையடக்கத் தொலைப்பேசிகளைப் பயன்படுத்துதல் தொடர்பாக பாடசாலைகளில் கையடக்கத் தொலைப்பேசிகளை எடுத்துச் செல்லத் தடை விதிக்குமாறு அதிபர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலே குறிப்பிட்ட சில முக்கியமான சுற்றறிக்கைகள் தற்போக்காக தேர்வு செய்யப்பட்டதன் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பள்ளி முகாமைத்துவத்தினை தற்காலத்திலும், சரியான நேரத்திலும் முறைப்படுத்தும் வகையில் அமைச்சகம் இத்தகைய சுற்றறிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. மாறிவரும் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப அவை திருத்தப்பட்டுள்ளது.

2016.04.20 ஆம் திகதியிடப்பட்ட 1963/ 30 இலக்க வர்த்தமானி அறிவித்தலின் போது கல்வியானது சிறுவர்களால் அனுபவிக்கப்படும் உரிமையாக கருதப்படுவது மிகவும் முக்கியமானது.

இலவசக் கல்வி என்ற அடிப்படையில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அடிப்படை உரிமையாக, கட்டாயக் கல்வி வழங்கும் நோக்கில், இலவசக் கல்வியைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இந்த அறிக்கை முயற்சி செய்துள்ளது. அதன்படி 37/2014 சுற்றறிக்கையில் 5-13 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளை, கட்டாயக் கல்விக்காக கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என கட்டாயமாக்கப்-பட்டுள்ளது.

இதன் மூலம் கட்டாயக் கல்வி வயதுக்குள் பிள்ளைகளை அங்கீகரிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு வலயக் கல்வி அலுவலகமும் பிரதேச செயலாளரின் உதவியுடன் அந்தந்த வலயக் கல்வி அலுவலக உறுப்பினர்களை கொண்ட குழுவொன்றையும், வலய பிரதேச அலுவலங்களையும் கொண்ட குழுவொன்றை நியமிக்க வேண்டும்.

சிறுவர்கள் ஏன் பாடசாலைகளுக்கு செல்லவில்லை என்பதற்கான பொருளாதார மற்றும் சமூக காரணங்களை அடையாளம் காணவும், இது போன்ற வகுப்புவாத பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க பிரதேச செயலாளரின் உதவியைப் பெறவும் சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைத் தொடங்க அத்தகைய குழு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதே வழியில் அவர்கள் குழந்தைகளை அடையாளம் காண நடவடிக்கை எடுக்கவும், சிறுவர்களை பாடசாலையில் சேர்க்கவும், தேவையான வசதிகளை வழங்கவும், அவர்கள் பாடசாலைகளிலிருந்து வெளியேறாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும் அதிபர்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டும்.

“சிறுவர் ஒரு அடி கூட பெறாமல் இருப்பது, கறியை கிளறிவிடாமல் சமைப்பது போன்றது”

ஒரு பழமொழி உண்டு. ஆனால் தற் போதைய சட்டம் சிறுவர்களுக்கு உடல் ரீதியான தண்டனைகள் விதிக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது. இதனால் ஒரு சிறுவருக்கு எந்த விதமான தண்டனையும் விதிக்கப்படக் கூடாது.

இது அரசியலமைப்பின் 11வது உறுப்புரையில் எந்த ஒரு நபரும் சித்திரவதை, குரூரமான, மனிதாபிமானமற்ற, தரம் சார் நடத்தை அல்லது தண்டனைகளுக்கு உட்படக்கூடாது என்று உறுதிப்படுத்துகிறது.

1995 ஆம் ஆண்டின் 22 ஆம் இலக்க தண்டனைச் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டத்தின் படி, சிறுவர்கள் மீது கொடுமையை சுமத்தும் குற்றத்தின் கீழ் ஒரு குற்றவியல் நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதற்கான ஒரு சிறுவருக்கு ஒரு ஆசிரியர் அளித்த தண்டனையை கருதலாம்.

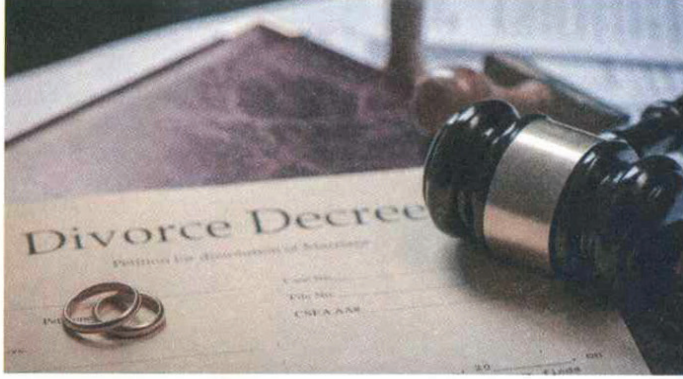
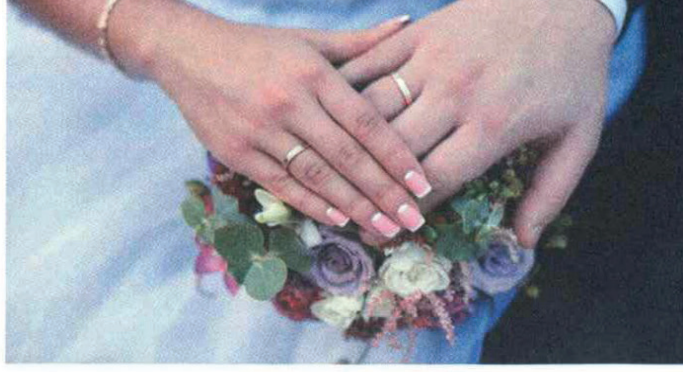
மேலும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் படி பாடசாலை ஒழுக்கம் மற்றும் நடத்தை சிறுவர்களின் சுய கௌரவத்திற்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தற்போது பாடசாலைகளில் சிறுவர்களை சேர்ப்பதில் நடக்கும் பல்வேறு அநீதிகள் மற்றும் நியாயமற்ற நடைமுறைகள் தொடர்பாக உயர் நீதிமன்றத்தில் மக்களின் அடிப்படை உரிமை மீறுதல் போன்ற பல வழக்குகள் உள்ளன.

குற்றத் தவறுகளைத் தவிர வேறு தவறுகளால் ஒரு நபருக்கு சேதம் ஏற்படலாம். எனவே நாம் எப்போதும் மற்ற மக்கள் பற்றி விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். இது ஒரு தார்மீக மற்றும் ஒரு சட்ட கடமையாக உள்ளது. ஒரு சட்டபூர்வ கடமையை செய்தல் அல்லது செய்யாது விடல் மூலம் மீறலாம். சட்டத்திற்கு முன் உள்ள மென்மையான ஒரு தவறு அல்லது ஒரு தீயாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய தீங்கியல் தவறுகள் ஒரு நபருக்கு அல்லது சொத்துக்கு இழப்பு அல்லது அவரது நற்பெயருக்கு களங்கம் ஏற்படலாம்.

பாடசாலைகள் குறித்து மாணவர்கள் விழிப்புடன் இருப்பது பாடசாலைகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் மற்றும் பிற அதிகாரிகளின் சட்ட கடமையாகும். ஒரு ஆசிரியரின் இந்த கவனமின்மை அலட்சியத்தின் கொடுமையாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. குடியியல் தவறை நிறுவுவதற்கு சட்டத்தின் முன் ஐந்து நிபந்தனைகள் நிறுவப்பட வேண்டும். இவையாவன அல்லது பணிக் கடமையின் ஒரு பகுதியாக அங்கீகரிப்பது, அவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அத்தகைய கடமை மீறுதல் மற்றும் அத்தகைய கடமை மீறலின் காரணமாக மற்றொரு நபருக்கு ஏற்படும்.

அதன்படி ஒரு சிறுவர் கல்வி தொடர்பான சட்டத்தின் மூலம் தீர்வுகளை நாடக்கூடிய வழிகளும் உள்ளன. அவற்றுள் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான ஒரு மனுவை உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தல், மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் குற்றவியல் நடவடிக்கையை ஏற்படுத்துதல், குற்றவியல் நீதிமன்றமொன்றில் குற்றவியல் நடவடிக்கையை ஏற்படுத்துதல், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் அல்லது மாகாண உயர் நீதிமன்றத்தில் நிர்வாக அநீதிக்கு நீதிப்பேரணையை தாக்கல் செய்தல், மனித உரிமை மீறல்களின் போது மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவுக்கு முறைப்பாடு செய்தல், ஒம்புதல்மன் அல்லது பாராளுமன்ற ஆணையாளரிடம் முறைப்பாடு செய்தல் மற்றும் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை, நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு சேவைகள் திணைக்களம், இலங்கை பொலிஸ் மற்றும் இலங்கை சட்ட உதவி ஆணைக்குழுவில் உள்ள பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான விசேட பிரிவு ஆகியவற்றின் உதவியைக் கோருதல், சட்டமானது இறுதியான குறிப்பு என அக்கறை கொண்ட ஒவ்வொரு நபர் மனதிலும் வைக்கப்படல் வேண்டும்.

வெற்றும் வற்குமான திருமணம்

சட்ட அதிகாரி S. W. A. D. மிதிலா மனோஜி, LLB

பண்டைய சமூகம் குடும்பத்தை அடிப்படை அலகு என்று கருதிய காரணத்தினாலும், அதனுள் உள்ள கூறுகள் இன்றைய சட்ட சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளவில்லை.

எவ்வாறாயினும், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியுடனான மாற்றங்களுடன் கணவன்-மனைவி இருவரும் தங்கள் குடும்பங்களின் நிதி ஸ்திரத்தன்மையை நோக்கி செயல்பட வேண்டும். இந்த காரணத்தினால் குடும்ப அமைப்பில் பற்றின்மை நவீன காலங்களில் காணப்படுகிறது. குடும்பத்தில் அமைதியை உறுதிப்படுத்த கணவன் மற்றும் மனைவி மிகவும் பொறுமையாக இருந்தாலும், அற்ப விஷயங்களில் விவாகரத்து பெறும் பலர் உள்ளனர். மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் விவாகரத்து மற்றும் பராமரிப்பு வழக்குகளில் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்புடன், திருமணங்களின் முறிவின் சதவீதத்தின் அதிகரிப்பு காணப்படுகிறது. இது போன்ற திருமணங்களின் பிள்ளைகள் மீது ஒரு சோகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. திருமணங்கள் குலைக்கப்பட்ட சில சந்தர்ப்பங்களில், பெற்றோர்கள் பிள்ளையின் கட்டுக்காவலை நிராகரிக்கலாம் அல்லது பிள்ளைகளுடன் வாழத்தாய்க்கு இடமில்லாமல் போகலாம்.

சில சமயங்களில் பிள்ளைகளை தந்தை அல்லது தாய்வழி தாத்தா பாட்டி கவனித்துக் கொள்கிறார்கள், பராமரிப்பு வழக்கு பதிவு செய்வதற்காக பிள்ளையின் தாய் அல்லது தந்தை வசிக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் கூட அவர்கள் சிரமத்தை எதிர்கொள்கின்றனர்.

நாட்டின் மீயுயர் சட்டம் அரசியலமைப்பு குடும்ப அலகுக்கு பெரும் முக்கியத்துவத்தை அளிக்கிறது. அரசியலமைப்பின் கட்டுரை 27 (12) கூறுகிறது, 'குடும்பத்தை' சமூகத்தின் அடிப்படை அலகு என்று அரசு அங்கீகரித்து மதிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் அரசு எப்போதும் குடும்பத்தின் மேம்பாட்டையும் பாதுகாப்பையும் நோக்கி செயல்படுகிறது.

வெற்றான திருமணங்கள் தொடர்பான சட்டரீதியான சட்டம் சம்பந்தப்பட்டால், 1907 ஆம் ஆண்டின் 09 ஆம் இலக்க திருமண பதிவு கட்டளை நாட்டின் பொதுச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்து கொள்ளும் கட்சிகளுக்கு பொருந்தும்.

மிகச் சிறிய வயதிலேயே திருமணத்திற்குள் நுழைவது, திருமணமான வாழ்க்கைத் துணைவர்கள் தனி இடங்களில் வசிப்பது, ஆண் மனைவியின் போதைப் பழக்கம், ஒரு துணை நீண்ட காலமாக வெளிநாட்டில் இருப்பது போன்ற காரணங்களால் திருமணத்தை கலைக்க மனைவிகள் செயல்படும் பல சம்பவங்கள் உள்ளன. மற்றவரின் தேவைகள் மற்றும் யோசனைகளுக்கு கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பது, ஒழுங்கற்ற நடத்தைகள் மற்றும் தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சியுடன் தோன்றும் கருத்துக்கள்.

மாதிரி சட்ட உதவி ஆணைக்குழுவிற்கு வழங்கப்பட்ட திருமண பிரச்சினைகள் மூலம் குடும்ப பிரிவு மற்றும் திருமணங்கள் எதிர்கொள்ளும் பல சட்ட சிக்கல்கள் இலங்கையில் திருமணம் தொடர்பான சட்டம் குறித்து திறத்தவர்கள் அறியாமலிருப்பதால் காணப்படுகிறது. சில சேவைநாடிகளின் திருமணங்கள் முதன்மையானவை வெற்றானவை மற்றும் வெற்றிடமானவை. வெற்றும் வறிதுமான திருமணங்களில் நுழைந்த திறத்தவர்கள் பல சட்ட சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும், ஏனெனில் இதுபோன்ற திருமணம் செல்லுபடியாகும் திருமணத்தின் சட்டபூர்வமான தன்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. எனவே திருமணங்களுக்கும் குடும்பத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய சட்டங்கள் குறித்து பொது மக்கள் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

வெற்றான திருமணங்கள் தொடர்பான சட்டரீதியான சட்டம் சம்பந்தப்பட்டால், 1907 ஆம் ஆண்டின் 09 ஆம் இலக்க திருமண பதிவு கட்டளை நாட்டின் பொதுச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்து கொள்ளும் கட்சிகளுக்கு பொருந்தும். 1952 ஆம் ஆண்டின் 14 ஆம் இலக்க கண்டியன் திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து சட்டம் கண்டியன் சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் மக்களுக்கு பொருந்தும். முஸ்லீம் சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் கட்சிகள் 1951 ஆம் ஆண்டின் 13 ஆம் இலக்க முஸ்லீம் திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து சட்டத்தின்படி திருமணம் செய்து கொள்கின்றன.

அதன்படி, நாட்டின் பொதுச் சட்டத்தின் கீழ் நுழைந்த திருமணத்தை எவ்வாறு வெற்றும் வறிதுமானதுமாக அறிவிக்க முடியும் என்பதை இப்போது பரிசீலிப்போம்.

ஒரு நபர் திருமணத்திற்குள் நுழைந்தால், மற்றொரு திருமணம் விவாகரத்துக்கான தீர்வையையோ அல்லது அத்தகைய திருமணம் வெறிதானது என்ற தீர்வையையோ பெறாமலேயே இருந்தால், இரண்டாவது திருமணம் செல்லாது.

1907 ஆம் ஆண்டின் 09 ஆம் இலக்க பொது திருமண பதிவு கட்டளைச் சட்டத்தின் 18 வது பிரிவு இந்த நிகழ்வில் பொருந்தும்.

பல தரப்பினரும் சட்டத்தைப் பற்றி அறியாமையில் முதல் திருமணத்தை முறையாகக் கலைக்காமல் இரண்டாவது திருமணத்திற்குள் நுழைகிறார்கள். இரண்டாவது திருமணத்திற்குள் நுழைவது தானாகவே முதல் திருமணத்தை ரத்து செய்யும் என்ற தவறான புரிதலில் அவர்கள் உள்ளனர்.

மற்ற சந்தர்ப்பங்களில், இதுபோன்ற பல திருமணங்களில் உள்ள குற்றமற்ற திறத்தவர்கள் பொருத்தமான வயதில் திருமணம் செய்து கொள்ளாத அல்லது நீண்ட காலமாக வெளிநாட்டில் இல்லாத பெண்கள் மற்றும் திருமணமாகாத பெண்கள் ஆடை அமைப்புகளில் பணியாற்றுவதன் மூலம் பணத்தை மிச்சப்படுத்தியவர்கள், அவர்களை திருமணம் செய்து கொள்ளும் ஆண்களுக்கு பலியாகிறார்கள் பெண்கள் பெற்ற பணம், நகைகள் மற்றும் சொத்துக்களிலிருந்து நன்மைகளைப் பெறுவதற்காகவும், பின்னர் முதல் திருமணம் நீடிக்கும் போது சிறிய காரணங்களுக்காக அவற்றைக் கைவிடுவதற்காகவும். இதுபோன்ற நிகழ்வுகளில் பெண்கள் ஏற்கனவே மோசடிக் கு ஆளாகி சொத்துக்களை இழந்துள்ளனர். இதேபோல் கிராமப்புறங்களில் இருந்து ஆடை அமைப்புகளில் பணிபுரியும் அப்பாவி சிறுமிகளால் பல வழக்குகள் பதிவாகி-யுள்ளன.

உதாரணமாக,

(இந்த எடுத்துக்காட்டில் பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து பெயர்களும் புனைவுகள்) கல்கமுலாவில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் இருந்து வந்த குழுது சுமார் 20 ஆண்டுகளாக ஆடை அமைப்பில் பணியாற்றி வருகிறார், ஏற்கனவே திருமணத்திற்கு பொருத்தமான வயதை கடந்துவிட்டார். விற்பனை பிரதிநிதியாக குழுதுவின் வீட்டிற்கு வந்த கமல், அவர்களின் தொலைபேசி எண்களைப் பரிமாறிக்கொள்வதன் மூலம் அவளைப் பற்றி அறிந்த பிறகு அடிக்கடி அவளைப் பார்ப்பதாகக் கூறினார். சுமார் எட்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு குழுது கர்ப்பமாகிவிட்டார், இந்த நேரத்தில் கமல் தங்க நகைகள் மற்றும் தனது கணக்குகளில் சேமிக்கப்பட்ட பணத்தை முழுவதுமாக எடுத்துக்கொண்டார். குழுது தனது வணிகத்திற்கு பணம் தேவை என்று கூறி வைத்திருந்தார். அவள் கர்ப்பத்திற்குப் பிறகு அவர்கள் திருமணத்தை பதிவு செய்துள்ளனர். இருப்பினும், அத்தகைய பதிவில் இருந்து சுமார் மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு கமல் குழுதுவின் வீட்டிற்கு வருவதை நிறுத்திவிட்டு, அவரது எண்ணைத் துண்டித்துவிட்டார். குழுது கமலைப் பற்றி அறிய முயன்ற போது, கமல் இரண்டு குழந்தைகளுடன் திருமணமானவர் என்பதை அறிந்து கொண்டார். இந்த வெளிப்பாடு குழுதுவை மிகவும் உதவியற்ற நிலையில் வைத்தது.

அதன்படி கமலுக்கும் குழுதுவுக்கும் இடையிலான திருமணம் முதன்மையானது மற்றும் பூஜ்யமானது. குழுது கமலிடமிருந்து பராமரிப்பு கோர ஒரு வழி இல்லை என்றாலும், குழந்தை பிறந்த பிறகு கமலிடம் இருந்து பராமரிப்பு கோர அவள் ஒரு வழக்கை உருவாக்க முடியும். கூடுதலாக, குழுது பல திருமணங்களின் சூழ்நிலையில் ஒரு லட்சம் வரை பராமரிப்பு பெற முடியும், மேலும் பணத்தை மீட்க ஒரு குடியியல் வழக்கையும் தொடரலாம்.

குழுது அவரைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளாமல் தொடர்பு கொண்டதால் குழுது அத்தகைய அவலநிலையை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. அவள் ஒரு பிள்ளையுடன் முடிவடையும் மற்றும் அவளுடைய சொந்த தவறுகளால் பணம் மற்றும் சொத்து அனைத்தையும் இழக்க வேண்டியிருந்தது. இதன் மூலம் சட்டத்தை அறியாமல் இருப்பது உங்கள் சொந்த செயல்களின் விளைவுகளைத் தாங்க வைக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

தண்டனைச் சட்டத் திருத்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 362 (ஆ) இன் படி பிகமி என்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். பிகமி வழக்கில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஒரு லட்சம் வரை இழப்பீடு பெறலாம். வேதனை அடைந்தவர் போதுமானதாக இல்லை என்று நினைத்தால், அவர் மன சேதத்திற்கும் அவரது/ அவள் நற்பெயருக்கு ஏற்பட்ட சேதத்திற்கும் இழப்பீடு சம்பாதிக்க ஒரு சிவில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

சட்டவிரோதமான திருமணங்கள் திறத்தவர்கள் திருமண பதிவு சான்றிதழைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, அது முதன்மையானது. இது சட்டபூர்வமான மற்றும் செல்லுபடியாகும் திருமணத்தில் அனுபவிக்கும் உரிமைகளுக்கு தடையாக இருக்கும்.

உதாரணமாக,

நாட்டின் பொதுச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்து கொண்ட அருணி, தனது கணவர் இறந்த பிறகு ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவுகளைப் பெறுவது தொடர்பான சட்டக் கோட்பாடுகள் குறித்து ஆலோசனை பெற வந்தார்.

அமல் முன்பு திருமணம் செய்து கொண்டாலும், விவாகரத்துக்கான தீர்வையைப் பெற்றார். அமல் அருணியை திருமணம் செய்து கொண்டார், திருமணத்தின் விவாகரத்து வழக்கு இன்னும் மூன்று மாதங்கள் காலாவதியாகும் முன்பே பின்முற்றான தீர்வை பிறப்பிக்கப்பட்டு தீர்வையை முழுமையானதாக ஆக்கியது. ஆகையால், அமலுக்கும் அருணிக்கும் இடையிலான திருமணம் முகத்-தோற்றளவிலேயே வெறிதானது மற்றும் அமலின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஓய்வூதியக் கொடுப்பனைப் பெற முடியாமல் போனது.

பெரும்பான்மை வயதை எட்டுவதற்கு முன்பு திருமணத்திற்குள் நுழைவது வெற்றும் வறிதானதும் திருமணங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. இதற்கு பொருந்தக்கூடிய சட்டம் 1995 ஆம் ஆண்டின் 18 ஆம் இலக்க திருமண பதிவு கட்டளைச் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் செல்லுபடியாகும் திருமணத்திற்குள் நுழைவதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் படி, கட்சிகள் 18 வயதை எட்டியிருக்க வேண்டும்.

திருமணத்தைத் தொடர கட்சிகள் சில நேரங்களில் திருமண சான்றிதழில் மோசடி வயதை உள்ளிடலாம் என்பதே இதன் பொருள். 18 வயதிற்குட்பட்ட சிறுமிகள் ஆண்களுடனும் அவர்களது பெற்றோர்களுடனும் ஓடிப்போன நிகழ்வுகளில் இது நிகழ்கிறது, பின்னர் சிறுமிக்கு ஏற்படக்கூடிய தீங்கு மற்றும் அவமானம் பற்றி நினைத்து சான்றிதழில் ஒரு மோசடி வயதை உள்ளிட்டு அவர்களை திருமணம் செய்து கொள்ளும். இது போன்ற திருமணங்கள் செல்லாதவை என்பதை அவர்கள் அறியாததே இதற்குக் காரணம்.

1907 ஆம் ஆண்டின் 19 ஆம் இலக்க பொது திருமண பதிவு கட்டளைச் சட்டத்தின் 16 வது பிரிவின்படி, திருமணத்திற்கு தடைசெய்யப்பட்ட கட்டளைகளுக்குள் நுழைந்த திருமணங்களும் முதன்மையானவை பூஜ் யமாகவும் வெற்றிடமாகவும் கருதப்படுகின்றன.

LAC நிலையங்களின் பட்டியல்

தலைமை அலுவலகம்	011-2433618	மன்னார்	023-2222045
அக்கரைப்பற்று	067-2279462	மாரவில	032-2254443
அம்பாறை	063-2223495	மாத்தளை	066-2224828
அநுராதபுரம்	025-2224465	மாத்தறை	041-2233815
அத்தனகல	033-2297020	மத்துகம	034-2249262
அவிசாவளை	036-2233857	மாவனெல்ல	035-2247272
பத்தேகம	091-2292051	மினுவாங்கொடை	011-2297790
பதுளை	055-2225759	மொணராகலை	055-2276891
பலாங்கொடை	045-2289099	கல்கிஸ்ஸை	011-2718708
பலப்பிட்டிய	091-2255753	முல்லைத்தீவு	021-2290077
பண்டாரவளை	057-2224733	மூதூர்	026-2238777
பத்தரமுல்லை	011-2877687	நாவலப்பிட்டி	054-2224227
மட்டக்களப்பு	065-2225399	நீர்கொழும்பு	031-2281080
சாவகச்சேரி	021-2270882	நிக்கவெரட்டிய	037-2260203
சிலாபம்	032-2222175	நுகேகொடை	011-2809068
தம்புள்ளை	066-2284551	நுவரெலியா	052-2235260
தேயந்தர	041-2268077	பாணந்துறை	038-2244822
தெனியாய	041-2271128	பருத்தித் துறை	021-2260212
எம்பிலிப்பிட்டிய	047-2230299	பொல்கஹுவெல	037-2243039
கல்கமுவை	037-2253290	பொலன்னறுவை	027-2226572
காலி	091-2226124	பொத்துவில்	063-2248485
கம்பஹா	033-2248804	பூகொடை	011-2405333
ஹம்பாந்தோட்டை	047-2221092	இரத்தினபுரி	045-2226899
ஹட்டன்	051-2222390	தங்காலை	047-2240122
ஹிங்குராகொடை	027-2245521	தம்புத்தேகம	025-2276259
ஹோமாகம	011-2748813	திஸ்ஸமஹாராமை	047-2239611
ஹொரணை	034-2265244	திருகோணமலை	026-2226328
யாழ்ப்பாணம்	021-2224545	வாழைச்சேனை	065-2258349
கடவத்தை	011-2922440	வவுனியா	024-2221863
கடுவெல	011-2548150	வலஸ்முல்ல	047-2245566
கெக்கிராவை	025-2263536	வெல்லவாய	055-2274466
கல்முனை	067-2223710	வறக்காப்பொலை	037-2277075
களுத்துறை	034-2222017	வாரியப்பொல	037-2268199
கண்டி	081-2388978	வெலிமடை	057-2244860
கந்தளாய்	026-2234521	மல்லாகம்	021-2059170
கெபதிகொல்லாவை	025-2298101	புத்தளம்	032-2266636
கேகாலை	035-2231790	சியம்பலாண்டுவை	055-2279250
கிளிநொச்சி	021-2285618	தெஹியத்தகண்டி	027-2250700
குளியாப்பிட்டி	037-2284611	LT-பொரளை	011-2698003
குருநாகல்	037-2229641	கலகெதர	081-2061025
மஹியங்கணை	055-2258332	வத்தளை	011-2935907
மாஹோ	037-2275075	ஹெட்டிபொள	037-2291915

ஒரு திருமணம் முதன்மையானதாக இருக்கும் போது, வறிதாக்கல் தீர்வையை திறத்தவர்களுக்கு பொருந்தக்கூடிய குறிப்பிட்ட மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் இருந்து பெற வேண்டும். ஏனென்றால், அத்தகைய திருமணச் சான்றிதழை வைத்திருப்பது கட்சிகளுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. இதன் மூலம் சிவில் நடைமுறைக் குறியீட்டின் 607 (1) மற்றும் (2) பிரிவின்படி, எந்தவொரு கணவன் அல்லது மனைவியும் திருமணத்தை வெற்றும் வறிதுமானது அறிவிக்கும் உத்தரவைக் கோருகிறார்கள். அவரது பிராந்தியத்தில் உள்ள குறிப்பிட்ட மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு பிராதின மூலம் விண்ணப்பம் செய்யலாம்.

இலங்கை சட்டத்தின்படி கூறப்பட்ட காரணங்களைக் கருத்தில் கொள்வதன் மூலம் ஒரு திருமணத்தை வெற்றும் வறிதுமான அறிவிக்க முடியும். முகத்தோற்றளவிலேயே வெற்றும் வறிதுமானது ஒரு சட்டபூர்வமான திருமணத்திற்கு கிடைக்கும் நன்மைகளையும் உரிமைகளையும் அனுபவிப்பதில்லை. இதன் மூலம் அத்தகைய திருமணங்களின் திறத்தவர் பராமரிப்பைப் பெறுவதற்கான உரிமைகளையும், மற்றவரின் மரணத்தில் ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவுகளைப் பெறுவதற்கான உரிமைகளையும், ஒரு தரப்பினரின் மனைவியின் மரணத்தின் போது மற்றவரின் சொத்தை மரபுரிமையாகப் பெறுவதற்கான உரிமைகளையும் அனுபவிப்பதில்லை.

கண்டிய திருமணத்தால் விவாகரத்து கட்டளைச் சட்டம் கண்டிய சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் நபர்களிடையே மட்டுமே கண்டிய திருமணங்களைச் செய்ய முடியும் என்றும் இது போன்ற திருமணங்களை கண்டிய மாகாணங்களுக்குள் மட்டுமே பதிவு செய்ய முடியும் என்றும் கூறுகிறது. சட்டத்தின் படி, திறத்தவர்கள் பெரும்பான்மை வயதை எட்டவில்லை என்பது திருமணத்தை வெற்றும் வறிதானதுமாக அறிவிக்க ஒரு காரணமாகும். கட்சிகளின் உண்மையான மற்றும் தகவலறிந்த ஒப்புதல் இல்லாதது திருமணத்தை வெறிதாக்கும். மோசடி மற்றும் சித்த சுவாதீனமற்ற நிலை போன்ற காரணிகளும் திருமணத்தை வெறிதாக்குகின்றன.

ஒரு முஸ்லீம் திருமணத்தை வெற்றானதாக அறிவிக்க மற்றும் 1951 ஆம் ஆண்டின் 13 ஆம் இலக்க முஸ்லீம் திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து சட்டம் பொருந்தும்.

அதன்படி இரத்த உறவுகள், திருமண உறவுகள் மற்றும் மகவேற்பு உறவுகள் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான திருமணங்கள் திருமணத்தின் தடை செய்யப்பட்ட தீர்வைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. தடைசெய்யப்பட்ட தீர்வைகளுக்குள் உள்ள திருமணங்கள் வெற்றும் வறிதுமானதாக கருதப்படுகின்றன.

ஒரு முஸ்லீம் ஆண் தனது மனைவியின் சகோதரியை திருமணம் செய்து கொள்ள தடை விதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், அந்த திருமணங்களை வெற்றும் வறிதுமாக பிரகடனப்படுத்த முடியும், மேலும் முஸ்லீம் சட்டத்தின்படி முஸ்லீம் நபரொருவருடன், முஸ்லீம் அல்லாத ஒருவருடனான திருமணம் ஒரு வெற்றும் வறிதுமான திருமணத்தில் விளைகிறது.

LAC நிலையங்களின் பட்டியல்

தலைமை அலுவலகம்	011-2433618	மன்னார்	023-2222045
அக்கரைப்பற்று	067-2279462	மாரவில்	032-2254443
அம்பாறை	063-2223495	மாத்தளை	066-2224828
அநுராதபுரம்	025-2224465	மாத்தளை	041-2233815
அத்தனகல	033-2297020	மத்துகம	034-2249262
அலிசாவளை	036-2233857	மாவனெல்ல	035-2247272
பத்தேகம	091-2292051	மினுவாங்கொடை	011-2297790
பதுளை	055-2225759	மொணராகலை	055-2276891
பலாங்கொடை	045-2289099	கல்கிஸ்ஸை	011-2718708
பலப்பிட்டிய	091-2255753	முல்லைத்தீவு	021-2290077
பண்டாரவளை	057-2224733	மூதூர்	026-2238777
பத்தரமுல்லை	011-2877687	நாவலப்பிட்டி	054-2224227
மட்டக்களப்பு	065-2225399	நீர்கொழும்பு	031-2281080
சாவகச்சேரி	021-2270882	நிக்கவெரட்டிய	037-2260203
சிலாபம்	032-2222175	நுகேகொடை	011-2809068
தம்புள்ளை	066-2284551	நுவரெலியா	052-2235260
தேயந்தர	041-2268077	பாணந்துறை	038-2244822
தெனியாய	041-2271128	பருத்தித் துறை	021-2260212
எம்பிலிப்பிட்டிய	047-2230299	பொல்கஹுவெல்	037-2243039
கல்கமுவை	037-2253290	பொலன்னுறை	027-2226572
காலி	091-2226124	பொத்துவில்	063-2248485
கம்பஹா	033-2248804	பூகொடை	011-2405333
ஹம்பாந்தோட்டை	047-2221092	இரத்தினபுரி	045-2226899
ஹட்டன்	051-2222390	தங்காலை	047-2240122
ஹிங்குராகொடை	027-2245521	தம்புத்தேகம	025-2276259
ஹோமாகம	011-2748813	திஸ்ஸமஹாராமை	047-2239611
ஹொரணை	034-2265244	திருகோணமலை	026-2226328
யாழ்ப்பாணம்	021-2224545	வாழைச்சேனை	065-2258349
கடவத்தை	011-2922440	வவுனியா	024-2221863
கடுவெல்	011-2548150	வலஸ்முல்ல	047-2245566
கெக்கிராவை	025-2263536	வெல்லவாய	055-2274466
கல்முனை	067-2223710	வறக்காப்பொலை	037-2277075
களுத்துறை	034-2222017	வாரியப்பொல	037-2268199
கண்டி	081-2388978	வெலிமடை	057-2244860
கந்தளாய்	026-2234521	மல்லாகம்	021-2059170
கெபதிகொல்லாவை	025-2298101	புத்தளம்	032-2266636
கேகாலை	035-2231790	சியம்பலாண்டுவை	055-2279250
கிளிநொச்சி	021-2285618	தெஹரியத்தகண்டி	027-2250700
குளியாப்பிட்டி	037-2284611	LT-பொரளை	011-2698003
குருநாகல்	037-2229641	கலகெதர	081-2061025
மஹியங்கணை	055-2258332	வத்தளை	011-2935907
மாஹோரா	037-2275075	ஹெட்டிபொள	037-2291915

இலங்கை சட்ட உதவி ஆணைக்குழு

🏠 இல். 129, உயர் நீதிமன்றத் தொகுதி,
ஹல்ப்ட்ஸ்டார்ப் வீதி, கொழும்பு 12.

☎ 011 2433618

📧 legalaiddcommission1978@gmail.com

🌐 www.legalaidd.gov.lk